

Den Europæiske Unions Tidende

L 145

Dansk udgave

Retsforskrifter

48. årgang

9. juni 2005

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 866/2005 af 6. juni 2005 om udvidelse af de endelige antidumping-foranstaltninger på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1470/2001, til også at omfatte importen af samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 867/2005 af 8. juni 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 16

Kommissionens forordning (EF) nr. 868/2005 af 8. juni 2005 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande 18

- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 869/2005 af 8. juni 2005 om ændring af bilag I og II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maskimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler for så vidt angår ivermectin og carprofen ⁽¹⁾ 19

Kommissionens forordning (EF) nr. 870/2005 af 8. juni 2005 om udstedelse af importlicenser for rørsukker i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler 21

Kommissionens forordning (EF) nr. 871/2005 af 8. juni 2005 om fastsættelse af den nedsættelseskoefficient, der skal anvendes inden for rammerne af det delkontingent III for blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2375/2002 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

EFTA-Tilsynsmyndigheden

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 218/03/KOL af 12. november 2003 om statsstøtte i form af regionalt differentierede socialsikringsbidrag — Norge 25

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets direktiv 89/682/EØF af 21. december 1989 om ændring af direktiv 86/298/EØF om bagtil monterede styrtssikre førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (EFT L 398 af 30.12.1989) 42

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 866/2005

af 6. juni 2005

om udvidelse af de endelige antidumpingforanstaltninger på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1470/2001, til også at omfatte importen af samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**1. Gældende foranstaltninger og tidligere undersøgelser**

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1470/2001 ⁽²⁾ (»den oprindelige forordning«) indførte Rådet endelig antidumpingtold på mellem 0 % og 66,1 % på importen af kompaktlysstofrør med indbygget drosselspole (»CFL-i«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»den oprindelige undersøgelse«).
- (2) I oktober 2002 indledte Kommissionen en overvæltningsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 12 ⁽³⁾ vedrørende ovennævnte antidumpingforanstaltninger. Denne undersøgelse blev afsluttet i marts 2004, efter at ansøgeren formelt trak sin klage tilbage ⁽⁴⁾.

2. Anmodning

- (3) Den 16. august 2004 modtog Kommissionen en anmodning i henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen om at undersøge den påståede omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der er indført over for importen af CFL-i med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Anmodningen var indgivet af Lighting Industry and Trade in Europe (»LITE«) på vegne af producenter og importører af CFL-i i Fællesskabet (»ansøgeren«). Det hævdedes i anmodningen, at de gældende antidumpingforanstaltninger mod importen af CFL-i med oprindelse i Kina blev omgået ved videreforsendelse gennem og/eller samleprocesser i Vietnam, Pakistan og/eller Filippinerne.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EFT L 195 af 19.7.2001, s. 8.

⁽³⁾ EFT C 244 af 10.10.2002, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 71 af 10.3.2004, s. 35.

- (4) Det hævdedes endvidere i anmodningen, at der siden indførelsen af antidumpingforanstaltningerne var sket en ændring i handelsmønstret (med faldende import fra Kina og stigende import fra de ovennævnte lande), for hvilken der ikke er nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingforanstaltningerne, og at de afhjælpende virkninger af de gældende antidumpingforanstaltninger på importen af CFL-i med oprindelse i Kina blev undergravet både med hensyn til mængde og pris. Desuden var der tilstrækkelige beviser for, at denne stigning i importen fra Vietnam, Pakistan og Filippinerne fandt sted til priser under den ikke-skadevoldende pris, der blev fastsat i den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger.
- (5) Endelig hævdede ansøgeren, at priserne på CFL-i afsendt fra Vietnam, Pakistan og Filippinerne var dumpingpriser i forhold til den normale værdi, der var blevet fastsat for samme vare i den oprindelige undersøgelse.

3. Indledning

- (6) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 13, og den indledte en undersøgelse ved forordning (EF) nr. 1582/2004 ⁽¹⁾ (»indledningsforordningen«). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, pålagde Kommissionen ved indledningsforordningen også toldmyndighederne at registrere importen af CFL-i afsendt fra Vietnam, Pakistan og Filippinerne, uanset om denne import var angivet med oprindelse i disse lande eller ej, fra den 11. september 2004.

4. Undersøgelse

- (7) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne, producenterne og eksportørerne, de importører i Fællesskabet, der vidstes at være berørt af sagen, samt den EF-erhvervsgren, der havde indgivet anmodningen om undersøgelsen, om indledningen af undersøgelsen. Der blev sendt spørgeskemaer til eksportørerne og producenterne i Vietnam, Pakistan og Filippinerne, til eksportørerne og producenterne i Kina samt til de importører i Fællesskabet, som var anført i anmodningen, som Kommissionen kendte fra den oprindelige undersøgelse, eller som gav sig selv til kende inden for de frister, der var fastsat i artikel 3, stk. 1, i indledningsforordningen. Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsforordningen.
- (8) Fire producenter og eksportører i Vietnam, en producent og eksportør i Pakistan og fem producenter og eksportører i Kina besvarede spørgeskemaet, mens der ikke blev modtaget besvarelser fra producenterne og eksportørerne i Filippinerne. Spørgeskemaet blev også besvaret af to forretningsmæssigt forbundne og to uafhængige importører i Fællesskabet.
- (9) Følgende selskaber samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og besvarede spørgeskemaet:

Uafhængige importører:

- Elektro Cirkel BV, Nederlandene
- Carrefour SA, Frankrig

Forretningsmæssigt forbundne importører:

- Energy Research 2000 BV, Nederlandene
- e3light A/S, Danmark

Vietnamesiske producenter og eksportører:

- Eco Industries Vietnam Co., Ltd, Haiphong (forretningsmæssigt forbundet med e3light A/S)
- Energy Research Vietnam Co., Ltd, Haiphong (forretningsmæssigt forbundet med Energy Research 2000 BV)
- Halong service and import export company (Halong Simexco), Haiphong
- Rang Dong Light Source and Vacuum Flask Joint Stock Company (Ralaco), Hanoi

⁽¹⁾ EUT L 289 af 10.9.2004, s. 54.

Pakistansk producent og eksportør:

— Ecopak Lighting, Karachi

Kinesiske producenter og eksportører:

— Firefly Lighting Co. Ltd, Shenzhen
— Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co., Ltd
— City Bright Lighting (Shenzhen), Ltd, Shenzhen
— Ningbo Super Trend Electron Co. Ltd, Ningbo
— Zhejiang Sunlight Group Co. Ltd, Shangyu.

(10) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

— Ecopak Lighting, Karachi (Pakistan)
— Eco Industries Vietnam Co., Ltd, Haiphong, og det dermed forretningsmæssigt forbundne selskab e3light i Danmark
— Energy Research Vietnam Co., Ltd, Haiphong
— Rang Dong Light Source and Vacuum Flask Joint Stock Company (Ralaco), Hanoi
— Carrefour SA, Frankrig.

5. Undersøgelsesperiode

(11) Undersøgelsesperioden omfattede tidsrummet fra 1. juli 2003 til 30. juni 2004 («undersøgelsesperioden»). Der blev indsamlet oplysninger fra 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden med henblik på at undersøge den angivelige ændring i handelsmønstret.

6. Underretning

(12) Alle interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale, at:

i) de endelige antidumpingforanstaltninger på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1470/2001, udvides til også at omfatte importen af samme vare afsendt fra Vietnam, Pakistan og Filippinerne

ii) der ikke indrømmes fritagelser til de selskaber, der har anmodet herom.

I overensstemmelse med grundforordningens bestemmelser blev parterne indrømmet en frist til at fremsætte bemærkninger efter denne underretning.

(13) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de endelige afgørelser er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

B. RESULTATERNE AF UNDERSØGELSEN

1. Generelle overvejelser

(14) Som ovenfor nævnt omfattede analysen af ændringen i handelsmønstret perioden fra 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden, altså især tiden før udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004. En meningsfuld vurdering af, hvorvidt handelsmønstret har ændret sig i denne periode, kunne derfor kun foretages på grundlag af en sammenligning af importen af den pågældende vare til de 15 medlemsstater før udvidelsen («EU-15» eller »Fællesskabet»). Det skal bemærkes, at da de eksisterende foranstaltninger kun fandt anvendelse for EU-15 før udvidelsen, kunne de før udvidelsen kun omgås for EU-15. Endvidere giver oplysninger for tiden efter udvidelsen, som vedrører de 10 medlemsstater, ikke mulighed for at konstatere en tendens, da der ikke foreligger sammenlignelige oplysninger for tidligere år.

2. Samarbejdsvilje og importmængde

- (15) Som nævnt i betragtning 9 samarbejdede fire eksportører og producenter i Vietnam (hvoraf kun et selskab eksporterede CFL-i til Fællesskabet), 1 eksporterende producent i Pakistan og 5 eksporterende producenter i Kina ved at besvare spørgeskemaet. Der blev ikke udvist samarbejdsvilje fra Filippinerne.
- (16) Den importmængde, der er registreret i Eurostat, omfattede en større gruppe varer end blot CLF-i, nemlig alle lysstofrør.
- (17) Den eksportmængde, som den eneste samarbejdsvillige eksportør i Vietnam oplyste for CFL-i, svarede kun til 3 % af den eksportmængde, der er registreret i Eurostat. De oplysninger, der blev modtaget under undersøgelsen, tydede på, at der fandtes flere ikke-samarbejdsvillige eksportører og producenter i Vietnam, som eksporterede CFL-i til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Kommissionen fandt derfor, at oplysningerne fra den samarbejdsvillige eksportør ikke i tilstrækkelig grad var udtryk for den samlede mængde CFL-i, der blev importeret fra Vietnam.
- (18) For så vidt angår Pakistan konstateredes det som nævnt i betragtning 52, at oplysningerne fra den samarbejdsvillige eksportør ikke var pålidelige. Med hensyn til Filippinerne blev der slet ikke udvist samarbejdsvilje. Der blev også kun samarbejdet i begrænset omfang af eksportørerne i Kina, hvor kun fem af mindst 12 kendte kinesiske eksporterende producenter (der tegnede sig for omkring 30 % af den samlede eksport fra Kina i undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse) besvarede spørgeskemaet. Endvidere var tre af disse besvarelser meget ufuldstændige. Der kunne derfor ikke foretages nogen rimelig vurdering af størrelsen af importen af CFL-i til Fællesskabet på grundlag af oplysningerne fra de samarbejdsvillige parter.
- (19) I betragtning af ovenstående måtte undersøgelsesresultaterne vedrørende eksporten af CFL-i til Fællesskabet delvist baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Da der ikke findes mere pålidelige kilder til oplysninger, blev Eurostats tal derfor benyttet til at fastsætte den samlede importmængde fra Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne. Disse oplysninger blev afstemt med og bekræftet af andre statistiske kilder.

3. Metode

- (20) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, blev vurderingen af, om der forekom omgåelse, foretaget ved successivt at analysere, om der var sket en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet, om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, om der forelå beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og om der var bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme vare, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2.
- (21) Den ovennævnte praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter blandt andet forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande og samling af dele gennem en samleproces i Fællesskabet eller et tredjeland. I denne forbindelse blev det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 2, afgjort, om der forekom samleprocesser.
- (22) I denne forbindelse og som anført i betragtning 42 og 82 bemærkes det, at ingen af de samarbejdsvillige selskaber afgav pålidelige oplysninger, som kunne være benyttet som grundlag for beregningen af værdien af de dele, der blev benyttet i samleprocesserne, eller den værditilvækst, der blev tilført de dele, som blev indført under gennemførelsen af processerne. Konklusionerne i denne forbindelse blev derfor baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (23) For at afgøre, om processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt efter eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, blev der foretaget en analyse af handelsstrømmen for den import til Fællesskabet, der har fundet sted efter indførelsen af endelige foranstaltninger mod importen med oprindelse i Kina.

- (24) For at afgøre, om de importerede varer i henseende til mængder og priser havde undergravet de afhjælpende virkninger af de gældende foranstaltninger mod importen af CFL-i fra Kina, benyttedes mængder og priser ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet for importvarer afsendt fra de tre lande, der er omfattet af undersøgelsen, når sådanne oplysninger forelå. I andre tilfælde blev Eurostats oplysninger anvendt som de bedste foreliggende oplysninger om mængder og priser. De således fastsatte priser blev sammenlignet med den skadestærskel, der var blevet fastsat for fællesskabsproducenterne i den oprindelige undersøgelse.
- (25) Endelig blev det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, undersøgt, om der var bevis for dumping i forhold til den tidligere fastslåede normale værdi for samme eller lignende varer. I denne forbindelse blev eksportpriserne for den samarbejdsvillige producent og eksportør af CFL-i i undersøgelsesperioden sammenlignet med den normale værdi, der var blevet fastsat for samme vare i den undersøgelse, der førte til indførelsen af de endelige foranstaltninger. I den oprindelige undersøgelse blev den normale værdi fastsat på grundlag af priser eller en beregnet værdi i Mexico, der fandtes at være et passende markedsøkonomisk referenceland for Kina.
- (26) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvirkede priserne og prissammenligneligheden. For så vidt angår den vare, der blev eksporteret fra Vietnam, fandtes det, at den havde særlige fysiske egenskaber. Det blev derfor anset for rimeligt at foretage en justering for forskelle i fysiske egenskaber, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a).
- (27) Dumpingmargenen blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, beregnet ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi som fastsat i den oprindelige undersøgelse og de vejede gennemsnitlige eksportpriser i undersøgelsesperioden for den aktuelle undersøgelse, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.

4. Den pågældende vare og samme vare

- (28) Den pågældende vare er CFL-i som defineret i den oprindelige forordning; varen tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 8539 31 90. Et CFL-i er et kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drossels-pole med et eller flere rør, hvor alle belysningselementer og elektroniske komponenter er fæstnet til lampesoklen eller integreret i denne.
- (29) Det fremgik af undersøgelsen, at de CFL-i, der eksporteres til Fællesskabet fra Kina, og de CFL-i, der afsendes fra Vietnam, Pakistan eller Filippinerne til Fællesskabet, har samme grundlæggende fysiske egenskaber og samme anvendelsesformål. De anses derfor for at være samme vare, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

5. Ændringer i handelsmønstret

- (30) Importen fra Kina blev mere end halveret efter indførelsen af foranstaltninger i 2001, idet den faldt fra 85 mio. enheder i 2000 til 37 mio. enheder i 2002. Selv om importen igen steg efter 2002, lå den i 2004 stadig mere end 20 % under niveauet i 2000, dvs. før indførelsen af foranstaltningerne. På den anden side steg importen fra Vietnam, Pakistan og Filippinerne, der stort set havde været ikke-eksisterende før 2001, betydeligt efter indførelsen af foranstaltningerne.

- (31) Følgende tabel 1 viser antallet af lysstofrør fra de pågældende lande, der er importeret til EU-15 fra de ovennævnte lande, herunder CFL-i som registreret i Eurostat på KN-kode-niveau.

Tabel 1

Partner/periode	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Kina (stk.)	70 483 168	85 154 477	46 763 569	37 493 151	54 845 219	69 604 510
% af vækst	151	182	100	80	117	149
Vietnam (stk.)	0	0	925 518	1 920 973	5 451 201	8 215 491
% af vækst	0	0	100	208	589	888
Filippinerne (stk.)	768 406	82 840	1 487 219	2 995 323	3 250 691	3 956 526
% af vækst	52	6	100	201	219	266
Pakistan (stk.)	0	0	196 240	584 065	674 119	1 255 456
% af vækst	0	0	100	298	344	640

Kilde: Eurostat, KN-kode 8539 31 90, EU-15, grundtal 100 i 2001.

- (32) En yderligere analyse af disse tal, som blev suppleret og efterkontrolleret med tal fra andre statistiske kilder, viste, at omkring halvdelen af den samlede eksport fra Kina, der var registreret i Eurostat, bestod af CLF-i, og at udviklingen i importen af den pågældende vare svarer til udviklingen for lysstofrør.
- (33) Desuden konstateredes det, at stigningen i importen fra Kina i 2003 og 2004 hovedsagelig skyldtes øget eksport fra selskaber, som ikke er genstand for antidumpingtold, eller som kun er omfattet af lave todsatser — Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co., Ltd («Lisheng») og Shenzhen Zuoming Electronic Co., Ltd («Shenzhen») — mens importen fra de resterende selskaber var forholdsvis stabil i samme periode.
- (34) Nedenstående tabel, der er baseret på statistiske oplysninger indsamlet af medlemsstaterne og sammenfattet af Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 6, viser importen af CFL-i (i stk.) dels fra Lisheng og Shenzhen, dels fra de øvrige kinesiske selskaber, der er genstand for en højere told.

Tabel 2

Selskab	Gældende anti-dumpingtold	2002	2003	2004
Lisheng Electronic & Lighting (Xiamen) Co., Ltd	0 %	100	101	154
Shenzhen Zuoming Electronic Co., Ltd	8,4 %	100	178	221
Andre selskaber	17,1 til 66,1 %	100	119	128
I alt		100	110	150

Kilde: Statistiske oplysninger indsamlet af medlemsstaterne og sammenfattet af Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 6.

Filippinerne

- (35) Som nævnt i betragtning 18 og 19 blev importmængden fra Filippinerne fastsat på grundlag af tal fra Eurostat.
- (36) Før 2001, hvor de endelige antidumpingforanstaltninger blev indført, var importen fra Filippinerne ubetydelig. I indførelsen af tolden i 2001 blev den imidlertid næsten fordoblet, og den steg yderligere fra 1,4 mio. stk. i 2001 til 2,9 mio. stk. i 2002. I undersøgelsesperioden udgjorde importen 3,9 mio. stk., dvs. en stigning på 262 % i forhold til 2001.
- (37) Det fremgik af undersøgelsen, at eksporten fra Kina til Filippinerne er steget støt siden 2000, og at stigningen var voldsom i 2003. Samtidig viser importstatistikkerne fra Filippinerne konsekvent højere mængder end statistikkerne over eksporten fra Kina til Filippinerne. Forskellene mellem statistikkerne svarer til de mængder, der er eksporteret fra Filippinerne til Fællesskabet, hvilket viser, at varerne kan være blevet sendt fra Kina via Filippinerne til Fællesskabet.

Pakistan

- (38) Som nævnt i betragtning 18 og som yderligere beskrevet i betragtning 52 var de oplysninger, der blev afgivet af den eneste samarbejdsvillige eksportør i Pakistan, Ecopak Lighting, upålidelige bl.a. med hensyn til selskabets eksportsalg til Fællesskabet, og der blev derfor set bort fra disse oplysninger. I stedet blev Eurostats statistikker benyttet til at fastsætte størrelsen af importen fra Pakistan. Eurostats tal viser, at importen fra Pakistan blev påbegyndt i 2001, dvs. efter indførelsen af de endelige foranstaltninger i den oprindelige undersøgelse, og at den steg med 490 % i undersøgelsesperioden, nemlig fra 0,2 mio. stk. i 2001 til 0,9 mio. stk. i undersøgelsesperioden.

Vietnam

- (39) Som nævnt i betragtning 17 og 19 blev importmængden fra Vietnam fastsat på grundlag af tal fra Eurostat. Importen påbegyndtes således efter indførelsen af endelige foranstaltninger i 2001 og fordobledes i 2002. Importen steg i alt fra 0,9 mio. stk. i 2001 til 7,1 mio. stk. i undersøgelsesperioden, dvs. med 767 %.

6. Konklusion om ændringen i handelsmønstret

- (40) Det samlede fald i den kinesiske eksport til Fællesskabet og den sideløbende stigning i eksporten fra Vietnam, Pakistan og Filippinerne efter indførelsen af de endelige foranstaltninger udgjorde en ændring i handelsmønstret mellem de ovennævnte lande på den ene side og Fællesskabet på den anden side.
- (41) Kommissionen fandt også, at stigningen i importen fra Kina fra 2002 til udgangen af undersøgelsesperioden hovedsagelig skyldes en stigning i importen fra Lisheng og Shenzhen, som var genstand for enten nultold eller lav told, og som derfor normalt ikke ville have interesse, eller kun begrænset interesse, i at omgå de gældende foranstaltninger ved videreforsendelse via og/eller samleprocesser i tredjelande. Denne stigning omstøder derfor ikke ovennævnte konklusion.

7. Filippinerne

a) Omgåelsens art

- (42) Da ingen filippinske selskaber samarbejdede i forbindelse med den aktuelle undersøgelse, blev afgørelsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, herunder oplysninger i anmodningen. Ansøgeren fremlagde bevis for, at der både foregik videreforsendelse via og samleprocesser i Filippinerne.

b) *Utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingtolden*

- (43) Da der ikke blev udvist samarbejdsvilje, måtte Kommissionen basere sine undersøgelsesresultater på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. I det aktuelle tilfælde indeholdt oplysningerne fra ansøgeren bevis for, at der forekom videreforsendelse og samleprocesser, der omgik de gældende antidumpingforanstaltninger. Desuden er der et tidsmæssigt sammenfald mellem på den ene side indførelsen af antidumpingforanstaltningerne mod Kina og ændringen i eksporten fra Kina og på den anden side udviklingen i importen fra Filippinerne til Fællesskabet, jf. betragtning 37. Da dette bekræftede de beviser, der allerede fandtes i anmodningen, konkluderedes det, at ændringen i handelsmønstret snarere skyldtes indførelsen af antidumpingforanstaltningerne end nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1.

c) *Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger*

- (44) Ændringen i mønstret for importen til Fællesskabet har fundet sted efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne mod importen af CFL-i fra Kina. Denne ændring i handelsstrømmene udmøntede sig i en væsentligt forøget import, der som nævnt i betragtning 36 steg med mere end 250 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Det konkluderedes derfor, at denne stigning i importmængden har undergravet de afhjælpende virkninger af antidumpingforanstaltningerne på fællesskabsmarkedet.
- (45) Da de filippinske eksportører ikke samarbejdede, blev eksportpriserne for de varer, der afsendtes fra Filippinerne, fastsat på grundlag af Eurostats oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. De således fastsatte filippinske eksportpriser lå i gennemsnit under skadestærsklen for fællesskabspriserne som fastsat i den oprindelige undersøgelse.
- (46) Det konkluderedes derfor, at importen af den pågældende vare fra Filippinerne undergravede toldens afhjælpende virkninger i henseende til priser og mængder.

d) *Bevis for dumping*

- (47) Sammenligningen af den vejede gennemsnitlige normale værdi som fastsat i den oprindelige undersøgelse og det vejede gennemsnit af eksportpriserne som fastsat i betragtning 45 viste udtryk i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, at der forekom dumping af den import af CFL-i, der afsendtes fra Filippinerne.

e) *Konklusion*

- (48) I betragtning af ovenstående konkluderedes det, at den endelige antidumpingtold på importen af CFL-i med oprindelse i Kina blev omgået ved forsendelse via Filippinerne, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1.

8. **Pakistan**

a) *Omgåelsens art*

- (49) Det fremgik af undersøgelsen, at Ecopak Lighting havde et anlæg for produktion og samling af CFL-i i Pakistan. Ecopak Lighting er forretningsmæssigt forbundet med et kinesisk selskab, som er omfattet af den gældende antidumpingtold, nemlig Firefly Lighting Co. Ltd.

- (50) Ecopak Lighting blev registreret i begyndelsen af 2001 (under den oprindelige undersøgelse) og påbegyndte sin faktiske virksomhed i maj 2001 efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger i den oprindelige undersøgelse. Maskiner og udstyr blev købt fra et handelsselskab i Kina. Overførslen af udstyr fra Kina til Pakistan begyndte i februar 2001, umiddelbart før indførelsen af midlertidige foranstaltninger i den oprindelige undersøgelse. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at Ecopak Lighting ikke begyndte at fremstille CFL-i i Pakistan, men kun foretog samleprocesser. Der blev endda fundet bevis for, at dele til CFL-i blev fremstillet af det forretningsmæssigt forbundne selskab i Kina og importeret i delvist samlede »sæt«. Desuden havde Ecopak Lighting ikke de nødvendige maskiner og udstyr, som ville have gjort det muligt for selskabet at producere CFL-i. På firmaets adresse i Pakistan fandtes der kun samlemaskiner.
- (51) Det skal bemærkes, at der under kontrolbesøget ikke foregik nogen aktiviteter (hverken produktion eller samling), der var intet personale til stede, og der var ingen lagerbeholdninger. Selskabet forklarede, at det — således som det især fremgik af maskinerne og en fremlagt personaleliste — havde udført samleprocesser i undersøgelsesperioden, men at det havde indstillet sine aktiviteter kort før indledningen af den aktuelle undersøgelse, og at det var endnu ikke afgjort, om aktiviteterne ville blive genoptaget. På dette grundlag kunne det ikke fastslås, at der fandtes en produktionskapacitet.
- (52) Det konstateredes endvidere, at Ecopak Lighting havde to sæt regnskaber. Regnskaberne, og herunder revisionsrapporterne, var ikke i overensstemmelse med internationale standarder for regnskabsføring og ansås derfor for at være upålidelige. Derfor kunne der ikke foretages en pålidelig ansættelse hverken af maskinernes værdi (nødvendig for beregningen af værditilvæksten), af de importerede deles nøjagtige værdi eller af værditilvæksten til disse dele. Under alle omstændigheder afgav selskabet ingen oplysninger, der ville have gjort det muligt for institutionerne at undersøge de grænseværdier, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra b).
- (53) I lyset af de foreliggende beviser (nemlig oplysningerne fra ansøgeren og det forhold, at næsten alle dele var importeret fra Kina i form af samlesæt fra et forretningsmæssigt forbundet selskab, der var omfattet af foranstaltninger) konkluderedes det, at de processer, der fandt sted i Pakistan i undersøgelsesperioden, burde betragtes som samleprocesser, der omgik den gældende endelige antidumpingtold.
- b) *Utilstrækkelig gyldig grund eller ingen økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingtolden*
- (54) Undersøgelsen afslørede yderligere forhold, der bekræftede, at samleprocesserne i Pakistan ikke har anden grund eller økonomisk begrundelse end indførelsen af antidumpingtolden.
- (55) Den ovenfor beskrevne ændring i handelsmønstret faldt sammen med indledningen af samleprocesser for CFL-i i Pakistan. Det konstateredes også, at mens salget af CFL-i til Fællesskabet fandt sted fra Pakistan, fortsatte det forretningsmæssigt forbundne kinesiske selskab med at levere til andre markeder direkte fra Kina. Ecopak Lightings kunder i Fællesskabet bestilte CFL-i direkte fra det forretningsmæssigt forbundne selskab i Kina.
- (56) Eksportøren hævdede, at årsagen til, at der blev indledt aktiviteter i Pakistan, især var det gunstige klima for udenlandske investeringer, den forbedrede infrastruktur og de lave arbejdskraftomkostninger i Pakistan. Selskabet hævdede også, at fællesskabsmarkedet er anderledes end andre markeder med hensyn til efterspørgsel, varetyper og priser, som krævede en anden eksportstrategi end for andre markeder.
- (57) Ingen af disse argumenter kunne imidlertid støttes med tilstrækkelig dokumentation, og selskabet kunne ikke påvise, at der var taget hensyn til disse faktorer, da beslutningen om at starte aktiviteterne i Pakistan blev truffet. Resultaterne af kontrolbesøget var faktisk i kraftig modstrid med selskabets erklæringer. Selskabet kunne heller ikke give en rimelig begrundelse for, at aktiviteterne var blevet afbrudt. Under alle omstændigheder bemærkes det, at selskabet meget let kan genoptage sine samleprocesser, hvis det måtte beslutte sig herfor.

- (58) I betragtning af ovenstående, og da selskabet også selv indrømmede, at samleprocessen var blevet indledt som følge af antidumpingtolden i Fællesskabet, konkluderedes det, at der ikke var anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for ændringen i handelsmønstret end indførelsen af antidumpingtolden.

c) Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger

- (59) Analysen af handelsstrømmen på grundlag af tal fra Eurostat viser, at den ændring i mønstret for importen til Fællesskabet, der har fundet sted efter indførelsen af endelige foranstaltninger mod importen med oprindelse i Kina, har undergravet de afhjælpende virkninger af antidumpingforanstaltningerne i henseende til de mængder, der importeres til fællesskabsmarkedet. Det pakistanske selskab havde endog en væsentligt større eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden i den aktuelle undersøgelse, end det forretningsmæssigt forbundne kinesiske selskab havde haft i undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse.
- (60) For så vidt angår priserne på den fra Pakistan afsendte vare konstateredes det, at priserne ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet ligger under den skadestærskel, der blev fastsat for fællesskabsproducenterne i den oprindelige undersøgelse.
- (61) Det konkluderedes derfor, at importen af den pågældende vare fra Pakistan undergravede toldens afhjælpende virkninger i henseende til priser og mængder.

d) Bevis for dumping

- (62) Det fremgik af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi som fastsat i den oprindelige undersøgelse og de vejede gennemsnitlige eksportpriser i undersøgelsesperioden for den aktuelle undersøgelse, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, som blev foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, at der forekom dumping i forbindelse med importen af CFL-i afsendt fra Pakistan.

9. Vietnam

a) Generelle betragtninger

- (63) Anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser for, at de gældende antidumpingforanstaltninger blev omgået ved videreforsendelse og samling af importerede varer afsendt fra Vietnam.
- (64) Fire eksportører og producenter i Vietnam besvarede spørgeskemaet. Der blev aflagt kontrolbesøg, hos tre af disse. Det fjerde selskab (Halong Simexco) tillod ikke et kontrolbesøg, og dets besvarelse af spørgeskemaet måtte derfor anses for upålidelig. Konklusionerne for dette selskab blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. På dette grundlag konkluderedes det, at der ikke var grund til at antage, at dette selskabs aktiviteter ikke udgjorde omgåelse som defineret i grundforordningens artikel 13.
- (65) For så vidt angår de øvrige tre selskaber havde de alle etableret samle- og produktionsanlæg for CFL-i i Vietnam. Imidlertid eksporterede kun et af selskaberne (Eco Industries Vietnam) den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Energy Research Vietnam begyndte at eksportere efter undersøgelsesperioden og anmodede derfor om at blive indrømmet fritagelse som ny eksportør på grundlag af artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4, i grundforordningen.
- (66) Endelig havde Rang Dong Light Source and Vacuum Flask Joint Stock Company («Ralaco») slet ikke eksporteret den pågældende vare, hverken i undersøgelsesperioden eller senere. For dette selskab kunne der derfor ikke drages nogen konklusion om, hvorvidt den endelige antidumpingtold blev omgået eller ej. Dette selskabs situation vil blive taget op til fornyet undersøgelse, hvis betingelserne i artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4, opfyldes.

b) *Omgåelsens art*

- (67) Et af de i betragtning 65 omhandlede selskaber, Energy Research Vietnam Co. Ltd, der ikke foretog eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, begyndte imidlertid at eksportere CFL-i efter undersøgelsesperioden og anmodede derfor om at blive behandlet som ny eksportør, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4.
- (68) Det var imidlertid vanskeligt at kontrollere dette selskabs besvarelse af spørgeskemaet, bl.a. fordi der var afgivet misvisende oplysninger (f.eks. skjultes eksistensen af et lager af den pågældende vare, der var solgt til Fællesskabet), og de afgivne oplysninger måtte derfor betragtes som upålidelige. Desuden udelod Energy Research Vietnam Co. Ltd oplysninger om virksomhedens køb af et vietnamesisk selskab, som ansøgeren i anmodningen havde dokumenteret foretog omgåelse. Endelig tillod Energy Research Vietnam Co. Ltd ikke, at der blev aflagt kontrolbesøg hos dets moderselskab i Hongkong, selv om det hævdede, at de fleste dokumenter af relevans for undersøgelsen befandt sig hos dette selskab.
- (69) I betragtning af ovenstående blev det konkluderet, at Energy Research Vietnam Co. Ltd ikke udviste samarbejdsvilje, og undersøgelsesresultaterne for selskabet måtte derfor baseres på de foreliggende faktiske oplysninger. På dette grundlag og navnlig på grundlag af de beviser, der var fremlagt af klageren, samt det forhold, at oplysningerne i spørgeskemaet i vidt omfang var mangelfulde, konkluderedes det, at selskabets anmodning om at blive indrømmet status som ny eksportør ikke kunne imødekommes.
- (70) Efter meddelelsen herom fremførte selskabet, at det havde samarbejdet fuldt ud, og afviste de fleste af de undersøgelsesresultater, der er nævnt i betragtning 68. På grundlag af de faktiske oplysninger, der var indsamlet af Kommissionen, fandtes disse indsigelser dog ubegrundede og grundløse. Konklusionerne i betragtning 69 bekræftes derfor.
- (71) Det i betragtning 65 nævnte selskab Eco Industries Vietnam er en del af en koncern, hvis moderselskab, Eco International Inc., er beliggende i USA. Produktionsfaciliteterne for CFL-i blev etableret i august 2003, og eksporten til Fællesskabet påbegyndtes samme år. To forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet (i Danmark og Spanien) er involveret i importen, salget og markedsføringen af CLF-i i Fællesskabet. CFL-i fremstillet i Vietnam eksporteres næsten udelukkende til Fællesskabet (med undtagelse af et mindre salg til Indonesien uden for undersøgelsesperioden). Det forretningsmæssigt forbundne danske selskab (e3light) købte også CFL-i gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler (Eco Industries) fra Kina og videresolgte varen i USA.
- (72) Det fremgik af undersøgelsen, at selskabets regnskaber ikke var i overensstemmelse med internationale regnskabsstandards, og at regnskaberne som helhed udviste alvorlige mangler og derfor måtte anses for upålidelige. Selskabets omkostninger kunne derfor ikke fastslås på dette grundlag. Det fremgik også af undersøgelsen, at selskabet i Vietnam i undersøgelsesperioden importerede næsten alle de dele til CLF-i, der blev benyttet til fremstillingen af varen, fra Kina.
- (73) Da de importerede deles nøjagtige værdi ikke kunne fastsættes, kunne den værditilvækst, som disse dele blev tilført, ikke beregnes. Selskabet fremlagde ingen pålidelige oplysninger, der ville have muliggjort en undersøgelse af de grænseværdier, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra b).
- (74) Vurderingen vedrørende Eco Industries Vietnam måtte derfor foretages på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. På baggrund af de foreliggende oplysninger, nemlig at selskabet påbegyndte sine aktiviteter efter indførelsen af foranstaltninger mod Kina, og at hovedparten af delene importeres fra Kina, blev det derfor konkluderet, at Eco Industries Vietnams aktiviteter i undersøgelsesperioden burde betragtes som samleprocesser, der omgik den gældende endelige antidumpingtold.

- (75) Efter meddelelsen herom hævdede selskabet, at det vietnamesiske produktionsanlæg næsten udelukkende leverede til Fællesskabet, fordi det ikke havde tilstrækkelig kapacitet til at forsyne andre markeder. Det kunne imidlertid bekræftes, at der ikke havde været nogen produktion i en betydelig del af undersøgelsesperioden, og at der derfor ville have været tilstrækkelig ekstra kapacitet til at levere til andre markeder end Fællesskabet. Selskabet hævdede også, at dets regnskaber burde anses for at være pålidelige, da de var revideret og erklæret i overensstemmelse med almindeligt anerkendte vietnamesiske regnskabsprincipper. I denne forbindelse skal det erindres, at selskabet ikke førte regnskabsbøger, og det regskabssystem, som selskabet benyttede, gjorde det ikke muligt at kontrollere, om regnskaberne var fuldstændige og nøjagtige. Konklusionerne i betragtning 74 bekræftes derfor.

c) Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger

- (76) Analysen af handelsstrømmen viser, at den ændring i mønstret for importen til Fællesskabet, der har fundet sted siden indførelsen af endelige foranstaltninger mod importen med oprindelse i Kina, har undergravet de afhjælpende virkninger af antidumpingforanstaltningerne i henseende til de mængder, der importeres til fællesskabsmarkedet.
- (77) Da kun ét selskab, som eksporterede den pågældende vare til EU-15 i undersøgelsesperioden, samarbejdede i forbindelse med den aktuelle undersøgelse, måtte analysen for de øvrige selskaber, dvs. med hensyn til mængder og priser, foretages på grundlag af tal fra Eurostat. Som anført i betragtning 17 og 39 er importen steget betydeligt efter indførelsen af endelige foranstaltninger, nemlig med mere end 700 %.
- (78) For så vidt angår priserne på den fra Vietnam afsendte vare konstateredes det, at de vietnamesiske eksportpriser i gennemsnit lå under den skadestærskel, der blev fastsat for fællesskabsproducenterne i den oprindelige undersøgelse.
- (79) Det konkluderedes derfor, at importen af den pågældende vare fra Vietnam undergravede toldens afhjælpende virkninger i henseende til priser og mængder. Samme konklusioner gælder for analysen af Eco Industries' eksport.

d) Bevis for dumping

- (80) Det fremgik af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi som fastsat i den oprindelige undersøgelse og de vejede gennemsnitlige eksportpriser i undersøgelsesperioden for den aktuelle undersøgelse, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, som blev foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, at der forekom dumping i forbindelse med importen af CFL-i afsendt fra Vietnam. Der blev nået samme konklusion ved analysen af Eco Industries Vietnams eksportpriser.
- (81) Eco Industries Vietnam hævdede, at de normale værdier i den oprindelige undersøgelse ikke afspejlede prisforholdene på markedet i undersøgelsesperioden og derfor burde genberegnes eller justeres, uden at disse påstande dog blev underbygget yderligere. Det bemærkes, at det i grundforordningens artikel 13, stk. 2, litra c), udtrykkelig er fastsat, at der skal foreligge bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer. Den af Kommissionen benyttede metode var derfor i overensstemmelse med grundforordningen, og der var ikke grund til at justere eller genberegne den normale værdi i den aktuelle undersøgelsesperiode. Selskabet hævdede også, at der ved beregningen af Eco Industries Vietnams eksportpris i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, fejlagtigt var medtaget salgs-, administrations- og andre generalomkostninger (SG&A) for den forretningsmæssigt forbundne danske importør (e3light); dette beløb vedrørte angiveligt tjenester, som var ydet det amerikanske moderselskab og derfor ikke havde forbindelse med salget af den pågældende vare i Fællesskabet, men selskabet fremlagde ingen dokumentation for denne påstand. Endvidere oplyste selskabet ikke størrelsen af det beløb, der angiveligt fejlagtigt var medtaget i SG&A-omkostningerne, og det gav heller ingen oplysninger, der ville have gjort det muligt for Kommissionen at bestemme disse omkostninger, selv ikke tilnærmelsesvis. Konklusionerne vedrørende dette selskab i betragtning 80 fastholdes derfor.

C. KONKLUSIONER

- (82) Den aktuelle undersøgelse var kendetegnet ved en høj grad af manglende samarbejdsvilje. De selskaber, der var villige til at samarbejde, afgav upålidelige oplysninger, og konklusionerne måtte derfor i vidt omfang baseres på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.
- (83) Det fremgår af ovennævnte undersøgelsesresultater, at der sker omgåelse af foranstaltningerne mod CFL-i fra Kina via de tre nævnte lande, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1 og 2. De gældende antidumpingforanstaltninger mod importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina bør derfor udstrækkes til at omfatte samme vare afsendt fra Vietnam, Pakistan og/eller Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i disse lande eller ej.
- (84) De foranstaltninger, der skal udstrækkes, bør være de foranstaltninger, der er fastsat for »alle andre selskaber« i artikel 1, stk. 2, i den oprindelige forordning.
- (85) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 5, som fastsætter, at de udvidede foranstaltninger skal anvendes på import, hvis indførsel til Fællesskabet er genstand for registrering i henhold til indledningsforordningen, bør der opkræves told på den registrerede import af CFL-i afsendt fra Pakistan, Vietnam og Filippinerne.

D. ANMODNINGER OM FRITAGELSE

- (86) De fire selskaber i Vietnam og det selskab i Pakistan, som besvarede spørgeskemaet, anmodede om fritagelse i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4.
- (87) Som nævnt i betragtning 64 ophørte et af disse selskaber (Halong Simexco) efterfølgende med at samarbejde, og da der ikke forelå mere pålidelige oplysninger, måtte det konkluderes, at dette selskab omgik de gældende antidumpingforanstaltninger. Der kunne derfor ikke indrømmes fritagelse i henhold til artikel 13, stk. 4.
- (88) Et andet selskab i Vietnam, Ralaco, eksporterede som nævnt i betragtning 66 ikke den pågældende vare hverken i undersøgelsesperioden eller derefter, og der kunne ikke drages nogen konklusioner om arten af dets aktiviteter. Dette selskab kunne derfor ikke indrømmes en fritagelse. Hvis betingelserne i grundforordningens artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4, skulle blive opfyldt efter udvidelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger, kan selskabets situation dog tages op til fornyet overvejelse efter anmodning.
- (89) Det tredje selskab, Energy Research Vietnam Co., Ltd, afgav som nævnt i betragtning 69 misvisende oplysninger og blev derfor anset for at omgå de gældende antidumpingforanstaltninger. Desuden kunne dets forbindelser med et kinesisk selskab, der angiveligt var involveret i omgåelse, ikke klarlægges. Der kunne derfor ikke indrømmes fritagelse i henhold til artikel 13, stk. 4.
- (90) Det fjerde selskab i Vietnam, Eco Industries Vietnam Co., Ltd, havde som beskrevet i betragtning 70 ff. ikke et pålideligt sæt regnskaber, og værditilvæksten til de importerede dele kunne derfor ikke fastsættes. Delene til produktionen af CFL-i blev imidlertid næsten udelukkende importeret fra Kina. Samleprocessen i Vietnam måtte derfor anses for at omgå de gældende foranstaltninger. Der kunne derfor heller ikke her indrømmes fritagelse i henhold til artikel 13, stk. 4.
- (91) Endelig fandtes selskabet i Pakistan som nævnt i betragtning 49 ff. at omgå den gældende antidumpingtold, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 2. Dette selskab er desuden forretningsmæssigt forbundet med et selskab, der er omfattet af foranstaltninger, nemlig Firefly Lighting Co., Ltd. Selskabets anmodning om fritagelse i henhold til artikel 13, stk. 4, må derfor afvises.

- (92) Andre berørte eksportører, som ikke blev kontaktet af Kommissionen i forbindelse med denne procedure, og som påtænker at indgive en anmodning om fritagelse fra den udvidede antidumping-told i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4, vil skulle udfylde et spørgeskema, så Kommissionen kan afgøre, om en fritagelse kan være berettiget. En sådan fritagelse kan indrømmes efter en vurdering af markedssituationen for den pågældende vare, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, indkøb, salg og sandsynligheden for en videreførelse af praksis, for hvilken der ikke er tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse, samt beviserne for, at der forekommer dumping. Kommissionen vil normalt også foretage et kontrolbesøg. Anmodningen skal hurtigst muligt sendes til Kommissionen med alle relevante oplysninger, navnlig vedrørende ændringer i selskabets aktiviteter i forbindelse med produktion og eksportsalg af den pågældende vare —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den endelige antidumpingtold på 66,1 %, der ved forordning (EF) nr. 1470/2001 indførtes på importen af kompaktlysstofrør med indbygget drosselspole med et eller flere rør, hvor alle belysnings-elementer og elektroniske komponenter er fæstnet til lampesoklen eller integreret i denne, henhørende under KN-kode ex 8539 31 90 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvides til at omfatte kompaktlysstofrør med indbygget drosselspole med et eller flere rør, hvor alle belysnings-elementer og elektroniske komponenter er fæstnet til lampesoklen eller integreret i denne, afsendt fra Vietnam, Pakistan og/eller Filippinerne, uanset om varen er angivet med oprindelse i disse lande eller ej (Taric-kode 8539 31 90*92).

2. Den ved denne artikels stk. 1 udvidede told opkræves på import, der er registreret i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

1. Anmodninger om fritagelse for den ved artikel 1 udvidede told fremsættes skriftligt på et af Fællesskabets officielle sprog og skal være undertegnet af en person, der er bemyndiget til at repræsentere ansøgeren. Anmodningen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor J-79 05/17
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 65 05.

2. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 kan Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra selskaber, der ikke omgår de ved forordning (EF) nr. 1470/2001 indførte antidumpingforanstaltninger, fritages for den ved artikel 1 udvidede told.

Artikel 3

Toldmyndighederne pålægges at ophøre med den registrering af import, der er indført i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 1582/2004.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. juni 2005.

På Rådets vegne
J. KRECKÉ
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 867/2005**af 8. juni 2005****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. juni 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. juni 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	69,1
	204	49,9
	999	59,5
0707 00 05	052	83,1
	999	83,1
0709 90 70	052	92,6
	624	107,4
	999	100,0
0805 50 10	388	61,4
	528	61,8
	624	63,1
	999	62,1
0808 10 80	204	70,2
	388	80,6
	400	124,9
	404	122,8
	508	68,7
	512	68,1
	524	65,0
	528	64,9
	624	173,6
	720	80,7
	804	93,1
	999	92,1
0809 10 00	052	186,0
	999	186,0
0809 20 95	052	324,4
	068	238,7
	400	439,8
	999	334,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 868/2005**af 8. juni 2005****om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Spanien fra tredjelande**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af Fællesskabets internationale forpligtigelser som led i de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden ⁽²⁾ er det nødvendigt at skabe muligheder for en indførsel til Spanien af en vis mængde majs.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal ⁽³⁾ indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse.
- (3) Under hensyn til det eksisterende behov på markedet i Spanien bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af importtolden for majs.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1784/2003 for majs, der importeres til Spanien.

2. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

Licitationen er åben indtil den 28. juli 2005. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.

Artikel 3

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage gældende fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2005.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 777/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 50).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 869/2005

af 8. juni 2005

om ændring af bilag I og II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler for så vidt angår ivermectin og carprofen

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 2 og 3,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Lægemiddelagentur udarbejdet af Udvalget for Veterinærlægemidler, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Alle farmakologisk virksomme stoffer, som inden for Fællesskabet anvendes i veterinærlægemidler til behandling af dyr bestemt til fødevarerproduktion, skal vurderes i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2377/90.
- (2) Ivermectin er opført i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90 for kvæg, svin, får og dyr af hestefamilien hvad angår lever og fedt og for hjorte, herunder også rensdyr, hvad angår lever, fedt, muskler og nyrer. Bestemmelserne herfor bør ændres til også at omfatte alle arter af pattedyr bestemt til konsum, undtagen dyr, hvis mælk anvendes til konsum.
- (3) Carprofen er opført i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90 med carprofen som restmarkør for kvæg og dyr af hestefamilien hvad angår muskler, fedt, lever og

nyrer med undtagelse af kvæg, hvis mælk anvendes til konsum. Denne restmarkør bør erstattes af summen af carprofen og carprofen-glucuronid-konjugat. Carprofen bør kun opføres i bilag II til denne forordning for mælk fra kvæg.

(4) Forordning (EØF) nr. 2377/90 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Fristen for, hvornår denne forordning finder anvendelse, bør være tilstrækkelig lang til, at medlemsstaterne får mulighed for i de markedsføringstilladelser, der er udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ⁽²⁾, at foretage de tilpasninger, som på baggrund af denne forordning måtte være nødvendige.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærlægemidler —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 8. august 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2005.

På Kommissionens vegne
Günter VERHEUGEN
Næstformand

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 712/2005 (EUT L 120 af 12.5.2005, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/28/EF (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 58).

BILAG

A. Følgende stoffer indsættes i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90:

- 2. Antiparasitære lægemidler
- 2.3. Midler mod endo- og ectoparasitter
- 2.3.1. Avermectin

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv
»Ivermectin	22,23-Dihydro-avermectin B1a	Alle arter pattedyr bestemt til konsum ⁽¹⁾	100 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Fedt Lever Nyre
⁽¹⁾ Må ikke anvendes til dyr, hvis mælk anvendes til konsum.«				

- 4. Anti-inflammatoriske midler
- 4.1. Ikke-steriode anti-inflammatoriske midler
- 4.1.1. Derivat af arylpropionsyre

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv
»Carprofen	Summen af carprofen og carprofen-glucuronid-konjugat	Kvæg, dyr af hestefamilien	500 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre«

B. Følgende stof indsættes i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90:

- 8. Anti-inflammatoriske midler

Farmakologisk virksomme stoffer		Dyreart
»Carprofen	Kvæg ⁽¹⁾	
⁽¹⁾ Kun for mælk fra kvæg. ^a		

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 870/2005**af 8. juni 2005****om udstedelse af importlicenser for rørsukker i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1095/96 af 18. juni 1996 om iværksættelse af indrømmelserne i liste CXL, der blev udarbejdet efter afslutningen af forhandlingerne i forbindelse med artikel XXIV, stk. 6, i GATT ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1159/2003 af 30. juni 2003 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsårene 2003/04, 2004/05 og 2005/06 for indførsel af rørsukker i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler og om ændring af forordning (EF) nr. 1464/95 og (EF) nr. 779/96 ⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1159/2003 er der fastsat bestemmelser om fastlæggelse af leveringsforpligtelserne med nultold for varer i KN-kode 1701, udtrykt som hvidt sukker, for indførsel fra lande, der har undertegnet AVS-protokollen og aftalen med Indien.
- (2) I artikel 16 i forordning (EF) nr. 1159/2003 er der fastsat bestemmelser om fastlæggelse af toldkontingenter med nultold for varer i KN-kode 1701 11 10, udtrykt som hvidt sukker, for indførsel fra lande, der har undertegnet AVS-protokollen og aftalen med Indien.

(3) I artikel 22 i forordning (EF) nr. 1159/2003 er der fastsat bestemmelser om åbning af toldkontingenter med en afgift på 98 EUR pr. ton for varer i KN-kode 1701 11 10, for indførsel fra Brasilien, Cuba og andre tredjelande.

(4) I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1159/2003 blev der i ugen fra den 30. maj til den 3. juni 2005 indgivet ansøgninger til myndighederne om udstedelse af importlicenser for en samlet mængde, som overstiger den leveringsforpligtelse for et givet land, der er fastsat i henhold til artikel 9 i forordning (EF) nr. 1159/2003 for præferencesukker AVS-Indien.

(5) Under disse omstændigheder skal Kommissionen fastsætte en nedsættelseskoefficient, så der kan udstedes licenser i forhold til den disponible mængde, og oplyse, at den pågældende grænse er nået —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de importlicensansøgninger, der i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1159/2003 blev indgivet i ugen fra den 30. maj til den 3. juni 2005, udstedes der licenser inden for de mængder, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. juni 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 146 af 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 568/2005 (EUT L 97 af 15.4.2005, s. 9).

BILAG

Præferencesukker AVS-INDIEN

Afsnit II i forordning (EF) nr. 1159/2003

Produktionsår 2004/05

Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 30.5.2005-3.6.2005	Grænse
Barbados	100	
Belize	0	Nået
Congo	100	
Fiji	0	Nået
Guyana	0	Nået
Indien	3,5018	
Côte d'Ivoire	100	
Jamaica	100	
Kenya	100	
Madagaskar	100	
Malawi	0	Nået
Mauritius	0	Nået
Mozambique	0	Nået
Saint Christopher og Nevis	100	
Swaziland	0	Nået
Tanzania	100	
Trinidad og Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	0	Nået

Produktionsår 2005/06

Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 30.5.2005-3.6.2005	Grænse
Barbados	—	
Belize	100	
Congo	—	
Fiji	100	
Guyana	100	
Indien	—	
Côte d'Ivoire	—	
Jamaica	—	
Kenya	—	
Madagaskar	—	
Malawi	100	
Mauritius	100	
Mozambique	100	
Saint Christopher og Nevis	—	
Swaziland	100	
Tanzania	—	
Trinidad og Tobago	—	
Zambia	—	
Zimbabwe	100	

Særligt præferencesukker**Afsnit III i forordning (EF) nr. 1159/2003****Produktionsår 2004/05**

Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 30.5.2005-3.6.2005	Grænse
Indien	0	Nået
AVS	100	

CXL-indrømmelsessukker**Afsnit IV i forordning (EF) nr. 1159/2003****Produktionsår 2004/05**

Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 30.5.2005-3.6.2005	Grænse
Brasilien	0	Nået
Cuba	0	Nået
Andre tredjelande	0	Nået

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 871/2005

af 8. juni 2005

om fastsættelse af den nedsættelseskoefficient, der skal anvendes inden for rammerne af det delkontingent III for blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2375/2002

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2375/2002 af 27. december 2002 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for import af blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet fra tredjelande og om undtagelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 2375/2002 har åbnet et årligt toldkontingent på 2 981 600 tons blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet. Dette kontingent er opdelt i tre delkontingenter.

- (2) I artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2375/2002 er delkontingent III fastsat til 592 900 tons for perioden fra 1. april til 30. juni 2005.

- (3) De mængder, der i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2375/2002 var ansøgt om den 6. juni 2005, overstiger de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes licenser, ved fastsættelse af den nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Hver ansøgning om importlicens for delkontingent III for blød hvede af anden kvalitet end høj kvalitet, der i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2375/2002 er indgivet og fremsendt til Kommissionen den 6. juni 2005, imødekommes i et omfang på 6,19683 % af de mængder, der er ansøgt om.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. juni 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juni 2005.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 88. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1111/2003 (EUT L 158 af 27.6.2003, s. 21).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE
EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 218/03/KOL

af 12. november 2003

om statsstøtte i form af regionalt differentierede socialsikringsbidrag — Norge

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN,

SOM HENVISER TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 61 til 63, samt protokol 26 dertil,

SOM HENVISER TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽²⁾, særlig artikel 24 og protokol 3 dertil,

SOM HENVISER TIL Tilsynsmyndighedens retningslinjer ⁽³⁾ for anvendelsen og fortolkningen af EØS-aftalens artikel 61 og 62,

SOM HENVISER TIL Tilsynsmyndighedens beslutning om at foreslå foranstaltninger over for Norge ⁽⁴⁾,

SOM HENVISER TIL afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 88/2002 ⁽⁵⁾ af 25. juni 2002 om indføjeelse i EØS-aftalens bilag XV af Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte ⁽⁶⁾,

SOM HAR OPFORDRET interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser ⁽⁷⁾,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de norske myndigheder ved brev dateret den 26. marts 2003 over for Tilsynsmyndigheden anmeldte en treårig overgangsperiode for de regionalt differentierede socialsikringsbidrag samt en ny ordning for direkte transportstøtte,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne beslutning kun vedrører anmeldelsen af en treårig overgangsperiode for de regionalt differentierede socialsikringsbidrag, men ikke anmeldelsen af en ny ordning for direkte transportstøtte, og

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.

⁽²⁾ I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.

⁽³⁾ Proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte (retningslinjerne for statsstøtte), vedtaget og udstedt af EFTA-Tilsynsmyndigheden den 19.1.1994. Offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1. Retningslinjerne blev senest ændret den 5.11.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 172/02/KOL (EUT C 52 af 6.3.2003, s. 16) og EØS-tillæg nr. 13 af 16.3.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 266 af 3.10.2002, s. 56, og EØS-tillæg nr. 49 af 3.10.2002, s. 42.

⁽⁶⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽⁷⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 141/03/KOL af 16.7.2003 (EUT C 216 af 11.9.2003, s. 3) og EØS-tillæg nr. 45 af 11.9.2003, s. 1.

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

I. SAGSFORLØB

1. Indledning

I et brev fra den norske mission til Den Europæiske Union af 26. marts 2003 (dok. nr. 03-1846 A), der som bilag indeholdt et brev fra handels- og industriministeriet af 25. marts 2003, et brev fra finansministeriet af 25. marts 2003 og et brev fra ministeriet for kommunale anliggender og regionaludvikling af 25. marts 2003, som alle indgik og blev registreret i Tilsynsmyndigheden den 26. marts 2003, anmeldte de norske myndigheder en treårig overgangsperiode, fra 2004 til 2007, for arbejdsgiveres regionalt differentierede socialsikringsbidrag i visse geografiske områder (skattezone 3 og 4) og en ny national ordning for direkte transportstøtte. De norske myndigheder beskrev endvidere indførelsen af en de minimis-ordning, der skulle anvendes i forbindelse med arbejdsgiveres socialsikringsbidrag.

I et brev fra den norske mission til Den Europæiske Union af 15. april 2003 (dok. nr. 03-2467 A) videresendtes et brev fra handels- og industriministeriet af 10. april 2003 og et brev fra finansministeriet af 10. april 2003, som alle indgik og blev registreret af Tilsynsmyndigheden den 16. april 2003, anmeldte de norske myndigheder videreførelse af de regionalt differentierede socialsikringsbidrag i Nord-Troms og Finmarken (zone 5).

Ved brev af 16. maj 2003 (dok. nr. 03-2951 D) anerkendte Tilsynsmyndigheden modtagelse af ovennævnte breve og anmodede om supplerende oplysninger.

I et brev fra den norske mission til Den Europæiske Union af 10. juni 2003 (dok. nr. 03-3707 A), der som bilag indeholdt et brev fra finansministeriet af 5. juni 2003, og som begge blev modtaget og registreret af Tilsynsmyndigheden den 11. juni 2003, fremsendte de norske myndigheder supplerende oplysninger.

Ved brev fra Norges ambassadør ved Den Europæiske Union af 4. juli 2003 (dok. nr. 03-4403 A) trak de norske myndigheder anmeldelsen vedrørende zone 5 tilbage som følge af en beslutning truffet i EFTA-landenes stående udvalg af 1. juli 2003 (nr. 2/2003/SK), og besluttede med henvisning til artikel 1, stk. 2, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, at den nuværende ordning i zone 5 var forenelig med EØS-aftalen på grund af de særlige omstændigheder i denne zone.

Ved brev dateret den 16. juli 2003 (dok. nr. 03-4598 D) underrettede Tilsynsmyndigheden de norske myndigheder om sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 1, stk. 2, i første del af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen med hensyn til statsstøtte i form af regionalt differentierede socialsikringsbidrag og direkte transportstøtte (herefter benævnt »beslutningen om at indlede undersøgelse«).

Beslutningen om at indlede undersøgelse blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁸⁾. Tilsynsmyndigheden opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den pågældende støtteordning.

De norske myndigheders officielle svar på beslutningen om at indlede undersøgelse blev modtaget pr. telefax fra handels- og industriministeriet af 17. september 2003, der som bilag indeholdt et brev fra finansministeriet, dateret 17. september 2003 (dok. nr. 03-6381 A). Brevet fra finansministeriet af 17. september 2003 blev endvidere fremsendt til Norges mission som bilag til brev af 18. september 2003, modtaget og registreret af Tilsynsmyndigheden den 19. september 2003 (dok. nr. 03-6451 A).

Tilsynsmyndigheden modtog bemærkninger fra ti interesserede parter.

Ved breve af henholdsvis 16. oktober 2003 (dok. nr. 03-7071) og 17. oktober 2003 (dok. nr. 03-7135) fremlagde Tilsynsmyndigheden bemærkningerne fra de interesserede parter for de norske myndigheder.

⁽⁸⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 141/03/KOL af 16.7.2003 (EUT C 216 af 11.9.2003, s. 3) og EØS-tillæg nr. 45 af 11.9.2003, s. 1.

Handels- og industriministeriet fremsendte som bilag til telefax af 21. oktober 2003 et svar fra finansministeriet af 21. oktober 2003 (dok. nr. 03-7243) vedrørende bemærkningerne fra interesserede parter. Brevet fra finansministeriet blev endvidere fremsendt til Tilsynsmyndigheden som bilag til brev fra den norske mission af 23. oktober 2003, modtaget og registreret af Tilsynsmyndigheden den 24. oktober 2003 (dok. nr. 03-7360 A).

2. Baggrund

Tilsynsmyndigheden godkendte den 22. september 1999 et forslag fra de norske myndigheder vedrørende nye bestemmelser i ordningen om regionalt differentierede socialsikringsbidrag ⁽⁹⁾. Godkendelsen var tidsmæssigt begrænset indtil 31. december 2003.

Den 21. december 2000 traf Europa-Kommissionen en negativ beslutning om den af Sverige anmeldte støtteordning for nedsættelse af socialsikringsbidrag ⁽¹⁰⁾. Kommissionen påpegede, at det støttebeløb, som i henhold til støtteordningen bevilgedes en støtteberettiget virksomhed, ingen relation havde til de meromkostninger til transport, som den pågældende støtteberettigede virksomhed faktisk havde, og at det ikke kunne udelukkes, at der i hvert fald i visse tilfælde var givet overdækning for meromkostningerne. I beslutningen anførtes det endvidere, at Norge ved brev af 27. juli 2000 fremsatte bemærkninger til beslutningen om at indlede procedure, og at de norske myndigheder bekræftede, at Norge har en ordning, der svarer til den svenske ordning.

På baggrund af den svenske beslutning blev den norske ordning derefter drøftet på en række møder mellem de norske myndigheder og Tilsynsmyndigheden samt mellem Tilsynsmyndigheden og Europa-Kommissionens tjenestegrene.

Ved brev fra Tilsynsmyndigheden af 29. november 2001 (dok. nr. 01-9557 D) blev de norske myndigheder bl.a. underrettet om, at Tilsynsmyndigheden ville indlede en vurdering af det norske system med henblik på at formulere et forslag om passende foranstaltninger, således at der kunne genoprettes lige konkurrencevilkår inden for EØS.

Tilsynsmyndigheden indledte en formel undersøgelse af den norske ordning ved brev til de norske myndigheder af 4. juni 2002 (dok. nr. 02-4189 D). I dette brev gav Tilsynsmyndigheden udtryk for sin indledende holdning, at den norske ordning for regionalt differentierede socialsikringsbidrag formentlig ikke længere er forenelig med EØS-aftalen.

I tilknytning til Tilsynsmyndighedens beslutning af 25. september 2002 ⁽¹¹⁾ om passende foranstaltninger blev det konkluderet, at den nuværende ordning om regionalt differentierede socialsikringsbidrag ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen. Den støtte, der ydes som led i den nuværende ordning, har ingen relation til en bestemt virksomheds ekstra transportomkostninger og beregnes ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag XI i retningslinjerne for statsstøtte. I beslutningens operative del hedder det bl.a.:

1. »På grund af artikel 1, stk. 1, i protokol 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol foreslår Tilsynsmyndigheden Norge følgende passende foranstaltninger med hensyn til statsstøtte i forbindelse med ordningen om regionalt differentierede socialsikringsafgifter (»Geografisk differensieret arbejdsgiveravgift«):
 - a) De norske myndigheder vedtager de love eller øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for at afskaffe alle former for statsstøtte, som falder under EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og som er en følge af ordningen for regionalt differentierede socialsikringsafgifter, eller for at bringe denne støtte i overensstemmelse med artikel 61 i samme aftale.

⁽⁹⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 228/99/KOL (EFT C 3 af 6.1.2000, s. 3) og EØS-tillæg nr. 1 af 6.1.2000.

⁽¹⁰⁾ EFT L 244 af 14.9.2001, s. 32.

⁽¹¹⁾ Beslutning nr. 172/02/KOL.

- b) De norske myndigheder afskaffer denne støtte eller bringer den i overensstemmelse med fællesmarkedet med virkning fra 1.1.2004, medmindre myndigheden, hvis den betragter det som objektivt nødvendigt og begrundet, med henblik på at virksomhederne kan foretage de krævede tilpasninger til den ændrede situation, accepterer en senere dato, og
- c) De norske myndigheder giver snarest muligt og under alle omstændigheder senest den 25. marts 2003 myndigheden meddelelse om de foranstaltninger, de har truffet til tilpasning af støtteordningen.
2. De norske myndigheder anmodes om senest en måned efter modtagelsen af dette forslag skriftligt at underrette Tilsynsmyndigheden om, at de i henhold til artikel 1, stk. 1, i protokol 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol accepterer dette forslag om passende foranstaltninger i sin helhed.»

Ved brev af 29. oktober 2002 fra Norges mission ved Den Europæiske Union, der indgik og blev registreret af myndigheden den 31. oktober 2002 (dok. nr. 02-7855 A), accepterede de norske myndigheder de passende foranstaltninger.

3. Beskrivelse af den anmeldte støtte

3.1. Støttens formål og form

De nuværende socialsikringsbidrag, som ydes af arbejdsgivere i Norge, er differentierede i henhold til geografiske zoner. Formålet med den geografiske differentiering er at stimulere de mindre begunstigede regioner. De gældende satser, dvs. satserne for 2003, findes i tabel 1 nedenfor. Tabel 1 viser også befolkningsdækningen og befolkningstætheden for hver zone.

Tabel 1

	Zone 1	Zone 2	Zone 3	Zone 4	Zone 5
Socialsikringsbidrag (procentdel)	14,1	10,6	6,4	5,1	0
Procentdel af den samlede befolkning	76,6	9,4	2,6	9,4	2,0
Befolkningstæthed (indbyggere pr. km ²)	64,0	4,9	2,8	6,4	1,7

Zone 1 omfatter den centrale og den sydlige del af landet. Zone 5 omfatter den nordligste del af landet. Zone 3 og 4, for hvilke en overgangsperiode er blevet anmeldt, omfatter kommuner i amterne Hedmark, Oppland, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland og Troms. Befolkningstætheden i zone 3 og 4 er på henholdsvis 2,8 og 6,4 indbyggere pr. km². En detaljeret oversigt over de geografiske zoner findes i bilaget til denne beslutning.

Socialsikringsbidraget opkræves på grundlag af lønninger og andre arbejdsgodtgørelser. Dette omfatter gager og lønninger og andre vederlag for arbejde eller hverv (undtagen hvor det udføres af selvstændige), direktørhonorarer osv., naturalieydelser og overskud som følge af godtgørelse af udgifter og sociale ydelser som erstatning for lønninger osv. Naturalieydelser og udgifter, der dækkes af arbejdsgiveren, er imidlertid kun omfattet i det omfang, de danner grundlag for arbejdsgiverens skattefradrag. Arbejdsgiverbidrag til pensionsordninger og visse pensionsudbetalinger er også omfattet. Arbejdsgiverbidrag opkræves på grundlag af nettovederlaget. Bidrag er relateret til den enkelte arbejdstagers bopælskommune og ikke til virksomhedens beliggenhed.

Ved brev af 25. marts 2003 fra finansministeriet anmeldte de norske myndigheder en overgangsordning for zone 3 og 4 i den treårige periode 2004-2007 og forelagde følgende oversigt over satsforhøjelserne for socialsikringsbidragene ⁽¹²⁾:

Tabel 2

	Nuværende satser	2004-satser	2005-satser	2006-satser	2007-satser
Zone 1	14,1	14,1	14,1	14,1	14,1
Zone 2	10,6	14,1	14,1	14,1	14,1
Zone 3	6,4	8,3	10,2	12,1	14,1
Zone 4	5,1	7,3	9,5	11,7	14,1

Der er derfor ikke anmeldt nogen overgangsperiode for zone 2.

For arbejdstagere på 62 år eller derover foreslås socialsikringsbidragene nedsat med fire procentpoint, i forhold til de i øvrigt gældende satser, som vist i tabel 2 herover.

I henhold til de norske myndigheder er den væsentligste årsag til at foreslå en overgangsperiode, at en afskaffelse af differentieringen fra 2004 ville skabe betydelige og meget alvorlige vanskeligheder, ikke blot for enkelte virksomheder, men for alle virksomheder i zone 3 og 4 (hvor støtten ville overstige de minimistærsklen) og dermed for beskæftigelsessituationen i hele området. Det skønnes, at den samlede bruttoskattelettelse for den private sektor i zone 2, 3 og 4, hvis det nuværende system blev videreført fra 2004, ville andrage 3,030 mia. NOK (ca. 370 mio. EUR). Baseret på en rapport fra et udvalg af uafhængige eksperter («Effektutvalget») fremlægger de norske myndigheder bl.a. diverse beregninger af mulige makroøkonomiske virkninger af afskaffelsen af regionaldifferentieringen af afgiften. Under forudsætning af at der ikke er nogen følgevirkninger på lønninger og varepriser, viser overslagene en beskæftigelsesnedgang i den private sektor på 15 400 personer i zone 4 og 2 900 personer i zone 3 som direkte følge af stigningen i de samlede lønomkostninger. Det svarer til en isoleret beskæftigelsesnedgang i den private sektor i disse regioner på 15,5 % (13,8 % i zone 3, 15,8 % i zone 4). Den tilsvarende nedgang i den samlede beskæftigelse i disse regioner vil være på 7,5 % i zone 3 og 8,5 % i zone 4. De norske myndigheder påpeger endvidere, at virksomhederne har sat deres lid til det differentierede system siden dets indførelse i 1975, når de har truffet beslutning om beliggenhed og investeringer.

De norske myndigheder hævder endvidere, at man med rimelighed kan mene, at en regional stigning i socialsikringsbidragene på kort sigt kun i meget begrænset omfang vil blive udlignet af øgede produktpriser eller reducerede lønomkostninger på grund af den forsinkede tilpasning af den økonomiske aktivitet til den nye situation. Dette støttes af den kendsgerning, at det norske løndannelsessystem er karakteriseret ved en relativt høj grad af centraliseret, kollektiv forhandling, hvilket indebærer, at lønniveauet ikke straks justeres i forhold til arbejdsgivernes forhøjede socialsikringsbidrag. Det hævdes, at dele af omkostningsstigningen vil blive overført til lønmodtagere og forbrugere, men at dette kun vil indtræffe på lang sigt. I den forbindelse henvises der til forskellige økonomiske undersøgelser.

Det understreges også, at overskudsmarginerne i zone 3 og 4 er lave i forhold til zone 1 og også i forhold til zone 2. Disse oplysninger er baseret på virksomheders årsberetninger, som er indgivet til det officielle virksomhedsregister og beregnet af Norges statistiske kontor.

For det andet er de norske myndigheder af den opfattelse, at de først sidst på efteråret 2002 fik »klare signaler« om, at systemet som sådan skulle afskaffes. De norske myndigheder anfører, at de ikke fandt det professionelt eller politisk tilrådeligt at anmode virksomhederne om at tilpasse sig en situation uden differentiering (ud over de minimis), inden de kunne forudse, hvorledes den nye ordning ville komme til at se ud. De norske myndigheder henviser i denne forbindelse til de uformelle drøftelser, der fandt sted efter Europa-Kommissionens beslutning om den svenske ordning for nedsatte socialsikringsbidrag.

⁽¹²⁾ EFTA-landenes stående udvalg besluttede den 1.7.2003 (nr. 2/2003/SK), at den nuværende ordning i zone 5 er forenelig med EØS-aftalens funktion på grund af de ekstraordinære forhold i dette område.

Ved brev af 16. maj 2003 bemærkede Tilsynsmyndigheden, at den anmeldte overgangsperiode er tre år for både zone 3 og 4, og at den relative stigning pr. år derfor er højere i zone 4 end i zone 3. Tilsynsmyndigheden anførte derfor, at den gerne ville modtage argumenter for, hvorfor virksomheder i zone 3 havde behov for den samme overgangsperiode som dem i zone 4, på trods af at stigningen i deres skattebyrde er mindre. Tilsynsmyndigheden anførte endvidere, at den gerne ville have yderligere bemærkninger eller beregninger over virkningerne af overgangsperioder på henholdsvis et og to år for hver af zonerne og sammenligninger med den anmeldte treårige periode.

Ved brev af 5. juni 2003 forelagde finansministeriet yderligere kommentarer. Ministeriet anførte, at uden en overgangsperiode svarede stigningen i socialsikringsafgiften til en umiddelbar forøgelse af virksomhedernes lønomkostninger på henholdsvis 8,6 % og 7,2 % i zone 4 og 3 (så snart de minimis-tærsklen var nået). På basis af generelle lønstigninger som forventet af myndighederne ville en situation uden nogen overgangsperiode medføre en stigning i lønomkostningerne for virksomheder i zone 3 og 4 i 2004, der var næsten tre gange højere end den stigning, der normalt forventedes i disse omkostninger (uden hensyntagen til virkningerne af de minimis). Det blev fastholdt, at man, på grund af dokumenteret rigiditet i de nominelle lønninger, roligt kan betragte en eventuel regional lønmæssig reaktion på en væsentlig nedgang i virksomhedens overskud som værende meget begrænset på kort sigt. Det blev påpeget, at uden en overgangsperiode ville en fuldstændig videreførelse af de højere lønomkostninger indebære en betydelig nedgang i de nominelle lønninger, hvilket anses for urealistisk. I relation til de lave overskudsmargener i zone 3 og 4 blev det bemærket, at en fuld afgiftsstigning ville have udgjort en væsentlig del af de nuværende driftsoverskud. Ifølge ministeriet vil en overgangsperiode på tre år sikre en bedre løntilpasning, inden den fulde sats anvendes, udsætte omkostningsstigningen i virksomhederne og reducere antallet af virksomhedslukninger og mistede job som følge af stigningen i afgiftssatsen. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor virksomheder i zone 3 skal have samme overgangsperiode som virksomheder i zone 4, anførte ministeriet, at tre år er en meget kort periode i begge zoner, at de relative forskelle i stigningerne mellem zonerne er meget små, og at det vil være uheldigt med en differentiering i overgangsperioden.

3.2. Støtteberettigede sektorer/aktiviteter

Den anmeldte støtte gælder alle virksomheder, som har ansatte med bopæl i zone 3 og 4, dog med to væsentlige undtagelser. Den første undtagelse drejer sig om virksomheder, der falder uden for EØS-aftalens rammer, mens den anden undtagelse drejer sig om virksomheder i visse sektorer, hvor den fulde sats gælder uanset beliggenhed.

Arbejdsgiverbidragene for ansatte i centraladministrationen udgør ligeledes 14,1 %, uanset hvor den ansatte bor. Af lønninger på mere end 16 gange grundbeløbet i henhold til den nationale sikringsordning opkræves et ekstra bidrag på 12,5 % af det overskydende beløb. Dette ekstra bidrag gælder uanset den ansattes bopæl eller virksomhedens type.

Sektorer, der falder uden for statsstøttebestemmelserne i EØS-aftalen

Størstedelen af de primære industrier (landbrug-/skovbrugs- og fiskerisektorerne) falder uden for EØS-aftalens rammer eller uden for Tilsynsmyndighedens kompetence vedrørende tilsyn med statsstøtte, jf. EØS-aftalens artikel 8, stk. 3, og protokol 3 og 9 til denne aftale. Den norske regering har besluttet at opretholde det nuværende system med differentierede satser for socialsikringsbidrag i disse sektorer. De norske myndigheder har i anmeldelsen erklæret, at de vil sikre fuld overensstemmelse med EØS-aftalen med henblik på at undgå, at virksomheder, som ikke tilhører disse sektorer, drager fordel af det nuværende system.

Sektorer underlagt fuld sats uanset beliggenhed

Den højeste afgiftssats på 14,1 % vil gælde følgende virksomheder, uanset i hvilken kommune den ansatte bor:

- virksomheder, der producerer elektricitet af vandkraft
- virksomheder, der deltager i udvinding af råolie og naturgas

- virksomheder der yder en eller flere af følgende tjenester i forbindelse med udvinding af olie eller gas:
 - prøve- eller produktionsboring på kontrakt
 - serviceydelser i forbindelse med udvinding af olie og gas
 - bore- eller brøndservice på kontrakt
- virksomheder, der udvinder metalmalm, undtagen jernmalm og jernmalm indeholdende mangan
- virksomheder, der graver efter industrimineralerne nephelinsyenit og olivin
- virksomheder, der bygger eller reparerer selvdrevne, oceangående handelsskibe. Disse fartøjer defineres som følger:
 - fartøjer på mindst 100 BRT til passager- eller godsbefordring
 - fartøjer på mindst 100 BRT til specielle formål
 - bugserbåde på mindst 365 kW
 - fiskerfartøjer på mindst 100 BRT til brug for eksport til lande uden for EØS-området
 - flydende og transportable ufærdige skrog til ovennævnte fartøjer
- virksomheder, der foretager større ombygninger af fartøjer som de ovennævnte, hvis fartøjet er på over 1 000 BRT
- virksomheder, der producerer EKSF-stål
- finansielle virksomheder (som omtalt i afsnit 1-4 i lov om pengeinstitutter eller afsnit 7-1, jf. afsnit 1-2, første afsnit, i lov om handel med værdipapirer), hvis virksomheden har filialer, er involveret i grænseoverskridende aktiviteter eller har etableret datterselskaber, der udfører lignende aktiviteter i andre lande inden for EØS-området
- virksomheder, der leverer godstransport ad landevej og beskæftiger flere end det, der svarer til 50 mandår
- virksomheder, der yder telekommunikationstjenester.

De ovenfor beskrevne virksomheder, der ikke kan drage fordel af den regionalt differentierede socialsikringsafgift, kan modtage de minimis-støtte som beskrevet herunder.

3.3. De minimis-ordning

De forhøjede satser i zone 2-4 fra 2004 og fremefter, som er vist i tabel 2 ovenfor, vil kun gælde for støtte, der overstiger de minimis-beløbet.

Arbejdsgiveres socialsikringsbidrag vil være baseret på de eksisterende satser for zone 2, 3 og 4 i 2003, så længe differencen mellem de socialsikringsbidrag, der er baseret på højeste sats (14,1 %) og de socialsikringsbidrag, der er baseret på de eksisterende lave satser, ikke overstiger 270 000 NOK for et år (100 000 EUR over en treårig periode). Når denne grænse overskrides, skal socialsikringsbidragene baseres på de i øvrigt gældende satser, se tabel 2 ovenfor. Denne bestemmelse gælder ikke for virksomheder i transportsektoren. Virksomheder, der pålægges den fulde sats uanset beliggenhed, vil også få fordel af de minimis-ordningen. Anden de minimis-støtte kan kun ydes sammen med de minimis-støtten under socialsikringssystemet, så længe den samlede de minimis-støtte ikke overstiger 270 000 NOK om året.

3.4. Budget

De norske myndigheder har beregnet, at reduktionen i socialsikringsbidrag på grund af reducerede satser i 2004 er på 997 mio. NOK i zone 3 og 4 (896 mio. NOK i zone 4 og 101 mio. NOK i zone 3), 674 mio. NOK i 2005 (606 mio. NOK i zone 4 og 68 mio. NOK i zone 3) og 352 mio. NOK i 2006 (317 mio. NOK i zone 4 og 35 mio. NOK i zone 3), dvs. 2,022 mia. NOK (ca. 247 mio. EUR) for hele den treårige periode.

4. Beslutningen om at indlede undersøgelse

I beslutningen om at indlede undersøgelse gav Tilsynsmyndigheden udtryk for tvivl med hensyn til den treårige overgangsperiode i zone 3 og 4 for de regionalt differentierede socialsikringsbidrag.

Tilsynsmyndighedens væsentligste betragtning gik på, at de norske myndigheder ikke havde fremlagt beregninger, der påviste virkningerne af overgangsperioder på henholdsvis et og to år for hver af zonerne og sammenligninger med den anmeldte treårige periode. De norske myndigheder havde kun fremlagt sammenligninger mellem en treårig overgangsperiode og ingen overgangsperiode, mens den hævdede at »en overgangsperiode på mindre end tre år ville være for kort«. Tilsynsmyndigheden anmodede også om argumenter for, at virksomheder i zone 3 skal have samme overgangsperiode som dem i zone 4, på trods af at stigningen i deres skattebyrde er mindre.

For det andet betvivlede Tilsynsmyndigheden relevansen af de norske myndigheders påstand om, at de først sent på efteråret 2002 fik »klare signaler« om, at systemet som sådan skulle afskaffes, da en regering ikke kan påberåbe sig en misforståelse af EØS-reglerne som undskyldning for ikke at efterleve sine forpligtelser i henhold til aftalen.

4.1. Bemærkninger fra Norge

Ved brev dateret 17. september 2003 fra finansministeriet fremsatte de norske myndigheder bemærkninger til Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede undersøgelse. Ministeriet fastholdt sine tidligere overvejelser, som det havde givet udtryk for i breve af henholdsvis 25. marts og 5. juni 2003, og fremsatte yderligere bemærkninger vedrørende virkningerne af overgangsperioder på henholdsvis et og to år for hver af zonerne og sammenlignet med den anmeldte treårige periode. Ministeriet fremsatte også yderligere bemærkninger vedrørende årsagen til, at virksomheder i zone 3 havde behov for samme overgangsperiode som dem i zone 4.

— Økonomiske virkninger af overgangsperioder på et og to år

Finansministeriet fremlagde følgende tabel, som viste virkningerne af den årlige stigning i lønomkostninger og skattebyrde, afhængigt af overgangsperiodens varighed.

Tabel 3

Årlige ændringer i lønomkostninger og skattebyrde på grund af stigning i afgiftssatser, under hensyntagen til overgangsperiodens varighed

		Ingen overgangsperiode	Etårig overgangsperiode	Toårig overgangsperiode	Treårig overgangsperiode
Stigninger i afgiftssatser	zone 4	9,0 procent-point	4,5 procent-point	3,0 procent-point	2,25 procent-point
	zone 3	7,7 procent-point	3,85 procent-point	2,6 procent-point	1,93 procent-point
Stigning i nominelle lønomkostninger på grund af stigning i afgiftssatser (lønstigning ikke inkl.)	zone 4	8,6 %	4,3 %	2,9 %	2,1 %
	zone 3	7,2 %	3,6 %	2,4 %	1,8 %
Stigning i samlet skattebyrde på grund af stigning i afgiftssatser (virkning af lønstigning ikke inkl.)	zone 4	1 186 mio. NOK	593 mio. NOK	395 mio. NOK	296 mio. NOK
	zone 3	134 mio. NOK	67 mio. NOK	45 mio. NOK	34 mio. NOK
Stigning i nominelle samlede lønomkostninger inkl. normal lønvækst	zone 4	13,9 %	9,2 %	7,6 %	6,9 %
	zone 3	12,6 %	8,5 %	7,2 %	6,5 %
Stigning i samlede lønomkostninger (lønvækst og skattestigning) sammenlignet med normal lønvækst	zone 4	309 %	205 %	170 %	152 %
	zone 3	279 %	189 %	160 %	145 %

Ministeriet kommenterer tallene i tabel 3 ovenfor og påpeger, at uden en overgangsperiode vil den umiddelbare stigning af socialsikringsbidragene være på 9 og 7,7 procentpoint i henholdsvis zone 4 og 3, hvilket svarer til en umiddelbar forøgelse af virksomhedernes lønomkostninger på 8,6 og 7,2 procentpoint (så snart de minimis-tærsklen er nået), hvilket afspejler en stigning i den samlede skattebyrde i zone 4 og 3 på 1,186 mia. NOK og 134 mio. NOK. De norske myndigheder henviste endvidere til en forskningsrapport udarbejdet af Møreforskning ⁽¹³⁾, der præsenterer lidt højere tal (henholdsvis 1,3 mia. NOK og 177 mio. NOK).

De norske myndigheder påpegede, at hvis der ikke blev bevilget en overgangsperiode, og forudsat at der ikke er nogen umiddelbar overførselsvirkning på lønninger som reaktion på afgiftsstigningen, ville stigningen i de pågældende virksomheders lønomkostninger i 2004 (når de minimis-støtten ikke tages i betragtning) blive på omkring 300 % af den normale årlige stigning i lønomkostninger (vækstrater på 13,9 og 12,6 % i henholdsvis zone 4 og 3), sammenlignet med den anslåede årlige lønvækstrate på 4,5 %.

Med en overgangsperiode på et år vil stigningen i socialsikringsbidraget være på 4,5 og 3,9 procentpoint i henholdsvis zone 4 og 3, hvilket svarer til en årlig stigning i virksomheders lønomkostninger på 4,3 og 3,6 % (så snart den tilladte de minimis-tærskel er nået), hvad der svarer til en stigning i den samlede skattebyrde i zone 4 og 3 på henholdsvis 593 mio. NOK og 67 mio. NOK. Forudsat at der ikke er nogen overførselsvirkning på lønninger som reaktion på skattestigningen, vil den årlige stigning i lønomkostninger (hvor de minimis-støtten ikke tages i betragtning) være cirka det dobbelte af den normale årlige stigning i lønomkostninger (205 % og 189 % i henholdsvis zone 4 og 3).

⁽¹³⁾ »En analyse av regionale virkninger av omlegging av differensiert arbeidsgiveravgift«. Møreforskning, arbeidsrapport M 0309, se netstedet: www.mfm.no

Med en overgangsperiode på to år ville den deraf følgende stigning i satserne for socialsikringsbidrag svare til en isoleret årlig stigning i virksomhedernes lønomkostninger på 2,9 og 2,4 % (så snart de minimis-tærsklen er nået), med en stigning i den samlede skattebyrde i zone 4 og 3 på 395 mio. NOK og 45 mio. NOK om året. Forudsat at der ikke er nogen overførselsvirkning på lønninger som reaktion på skattestigningen, vil den årlige stigning i lønomkostninger (hvor de minimis-støtten ikke tages i betragtning) være cirka det dobbelte af den normale årlige stigning i lønomkostninger (170 % og 160 % i henholdsvis zone 4 og 3).

Med en overgangsperiode på tre år ville den deraf følgende stigning i satserne for socialsikringsbidrag svare til en isoleret årlig stigning i virksomhedernes lønomkostninger på 2,1 og 1,8 % i zone 4 og 3 (så snart de minimis-tærsklen er nået), med en stigning i den samlede skattebyrde i zone 4 og 3 på 296 mio. NOK og 34 mio. NOK om året. Forudsat at der ikke er nogen overførselsvirkning på lønninger som reaktion på skattestigningen, vil den årlige stigning i lønomkostninger (hvor de minimis-støtten ikke tages i betragtning) være cirka det dobbelte af den normale årlige stigning i lønomkostninger (152 % og 145 % i henholdsvis zone 4 og 3).

Det blev endvidere skitseret, at justeringer til øgede afgiftssatser på kort sigt kan tage form af ændringer i varepriser, lønninger eller produktionsmængde. Finansministeriet hævdede også, at en væsentlig del af virksomhederne er udsat for international konkurrence, og at den kendsgerning, at industriens overskudsmargener i de pågældende regioner i gennemsnit er lave, kunne tyde på, at der i de fleste tilfælde er begrænsede muligheder for at øge varepriserne. Endvidere nævnes det, at tallene i tabel 3 viser, at selv med en overgangsperiode på tre år vil den årlige stigning i lønomkostningerne være langt højere end det, der kan forventes at være afspejlet i tilsvarende lønjusteringer i det samme år.

Det blev også fremhævet, at ingen empiriske undersøgelser giver præcise svar på, hvordan løndannelsesprocessen påvirkes af et ændret niveau for socialsikringsbidrag. Analytiske resultater vedrørende delvise regionale ændringer er endda mere varierede med hensyn til de langsigtede følgevirkninger. Ingen undersøgelser ser ud til at have fokuseret specifikt på følgevirkningers tidsprofil. Det hævdes, at man, på grund af nominal rigiditet i nedadgående retning, skulle forvente, at tidsprofilen i en satsstigning og en satsnedgang vil være asymmetrisk. I tilfældet med en betydelig skattestigning skulle det forventes, at det vil tage adskillige år, før en virksomheds omkostninger er justeret efter skattestigningen. Det blev påpeget, at dette indebar, at overgangsperioden ikke alene ville udsætte omkostningsstigningen for virksomhederne, men også reducere det maksimale omkostningsniveau, som virksomhederne måtte bære i det første år, hvor den fulde afgiftssats på 14,1 % finder anvendelse. Derfor understregede ministeriet, at overgangsperiodens længde var af større betydning, når tilpasningsprocessen for nominelle lønninger blev taget i betragtning.

De norske myndigheder konkluderede, at en treårig overgangsperiode sammenlignet med en toårig vil reducere antallet af lukninger eller nødvendig nedskæring af produktionen som resultat af stigningen i bidragssatsen og dermed begrænse risikoen for en væsentligt forværret beskæftigelsessituation, øget affolkning og stigende arbejdsløshed.

— Hvorfor har virksomheder i zone 3 behov for den samme overgangsperiode som virksomheder i zone 4?

De norske myndigheder påpegede, at de relative forskelle mellem de to zoner er meget små sammenlignet med omfanget af overgangsvanskelighederne og den tid, der er nødvendig for tilpasninger i begge zoner. De henviste endvidere til den senere tids meget store stigning i antallet af konkurser i zone 3. Yderligere påpegede de norske myndigheder, at en overgangsperiode på et år mindre i zone 3 end i zone 4 ikke ville medføre mere lighed mellem zonerne, men snarere, at omkostningsstigningen ville være højere i zone 3 end i zone 4 (se tabel 3 ovenfor).

4.2. Bemærkninger fra interesserede parter

Ti organisationer og virksomheder i Norge fremsatte bemærkninger til beslutningen om at indlede undersøgelse. Alle bemærkninger støtter den norske regerings forslag om en treårig overgangsperiode.

Flere af bemærkningerne går ud på, at systemet med regionalt differentierede socialsikringsbidrag er det absolut væsentligste regionalpolitiske instrument i Norge, og at det ville have dramatiske konsekvenser for handel og industri i de pågældende regioner, hvis stigningen i socialsikringsbidrag skulle indføres på én gang den 1. januar 2004. Tilsynsmyndighedens godkendelse af den foreslåede overgangsperiode anses derfor for at være af største betydning.

I brev fra den norske mission til Den Europæiske Union af 23. oktober 2003, der som bilag indeholdt et brev fra handels- og industriministeriet af 21. oktober 2003 samt et brev fra finansministeriet af 21. oktober 2003, og som blev modtaget og registreret af Tilsynsmyndigheden den 24. oktober (dok. nr. 03-7360 A) kommenterede de norske myndigheder kortfattet bemærkningerne fra tredjeparter. De norske myndigheder konstaterede, at bemærkningerne fra interesserede parter underbyggede de argumenter, der tidligere var fremført for Tilsynsmyndigheden, og at ingen tredjepart havde rejst indvendinger mod den foreslåede overgangsperiode.

II. VURDERING

1. Forekomst af støtte

Artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen bestemmer følgende:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EU's medlemsstater, EFTA-staterne eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produkter, uforenelig med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

EFTA-Domstolen fastslog i sag E-6/98 ⁽¹⁴⁾, nr. 43, at: »den norske socialsikringsordning udgør statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61 anførte mening.« Med henblik på at vurdere, om anmeldelsen af en overgangsordning i zone 3 og 4 indebærer statsstøtte, skal det bemærkes, at ordningens hovedprincipper ikke er ændret i sammenligning med den ordning, der var genstand for EFTA-Domstolens dom i sag E-6/98. Da den nuværende ordning opfylder alle betingelserne for anvendelse af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, er Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at den anmeldte overgangsordning i zone 3 og 4 udgør statsstøtte.

Tilsynsmyndigheden besluttede den 22. september 1999 ⁽¹⁵⁾, at den ikke ville gøre indsigelse mod en anmeldelse fra de norske myndigheder vedrørende de foranstaltninger, den norske regering agtede at træffe for at efterkomme EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning af 2. juli 1998. Tilsynsmyndigheden fandt, at støtten kunne fritages som regional støtte (indirekte transportstøtte) på basis af artikel 61, stk. 3, litra c), i EØS-aftalen. Godkendelsen var tidsmæssigt begrænset indtil 31. december 2003. Derfor er den nuværende regionalt differentierede socialsikringsordning en eksisterende støtteordning indtil udgangen af 2003.

Tilsynsmyndigheden mener, at en eventuel statsstøtte som følge af ordningen for regionalt differentierede socialsikringsbidrag efter 1. januar 2004 udgør ny støtte.

⁽¹⁴⁾ EFTA-Domstolens sag E-6/98, Norges regering mod EFTA-Tilsynsmyndigheden [1999], EFTA-Domstolens samling af afgørelser, s. 74.

⁽¹⁵⁾ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 228/99/KOL (EFT C 3 af 6.1.2000, s. 3) og EØS-tillæg nr. 1 af 6.1.2000.

Visse aspekter af den anmeldte ordning udgør imidlertid ikke støtte, som bør undersøges af Tilsynsmyndigheden under EØS-aftalens artikel 61. Det drejer sig om følgende bestemmelser:

- Virksomheder, der betaler fuld sats, modtager naturligvis ikke støtte under ordningen.
- Modtaget de minimis-støtte, som beskrevet i afsnit I.3.3 ovenfor, udgør ikke støtte som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1 ⁽¹⁶⁾.
- Den reducerede sats på 4 procentpoint for alle arbejdstagere på 62 år og derover gælder alle økonomiske sektorer og ligeledes alle regioner i Norge. Dette betragtes derfor som en generel foranstaltning, der falder uden for anvendelsesområdet for artikel 61, stk. 1.
- Gennemgang af støtten til landbrug og fiskeri falder uden for Tilsynsmyndighedens beføjelser ⁽¹⁷⁾.

På denne baggrund er støtten, der skal vurderes i nærværende sag, den støtte, der udspringer af den anmeldte overgangsperiode på tre år for zone 3 og 4.

2. Anmeldelsespligt

I artikel 1, stk. 3, i afsnit I af protokol 3 til aftalen om oprettelse af Tilsynsmyndigheden og Domstolen hedder det: »EFTA-Tilsynsmyndigheden skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil.« Støtte, der ydes uden anmeldelse, eller støtte, der anmeldes for sent, dvs. efter at den er »trådt i kraft«, betragtes som ulovlig støtte. I Tilsynsmyndighedens beslutning om passende foranstaltninger (beslutning nr. 172/02/KOL) hed det også, at de norske myndigheder senest den 25. marts 2003 skulle »meddele« Tilsynsmyndigheden de foranstaltninger, de har truffet til tilpasning af støtteordningen (se punkt I.2 ovenfor).

Ved breve fra Norges mission til Den Europæiske Union af henholdsvis 26. marts 2003 (dok. nr. 03-1846 A) og 10. juni 2003 (dok. nr. 03-3707 A) har de norske myndigheder opfyldt deres forpligtelse i henhold til artikel 1, stk. 3, i første del af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen og deres forpligtelse i henhold til de passende foranstaltninger.

3. Støttens forenelighed

3.1. Tilsynsmyndighedens tidligere vurdering vedrørende foreneligheden af ordningen med regionalt differentierede socialsikringsbidrag

I beslutningen om at foreslå Norge passende foranstaltninger (beslutning nr. 172/02/KOL) fandt Tilsynsmyndigheden, at den nuværende norske ordning med regionalt differentierede socialsikringsbidrag ikke opfylder betingelserne i kapitel 25.4 (27) og bilag XI til retningslinjerne for statsstøtte. Støtte, der ydes til en støtteberettiget virksomhed, er afhængig af virksomhedens lønudgifter, som igen er afhængige af antallet af ansatte og disses lønninger. Det støttebeløb, der ydes som led i den nuværende ordning, har som sådan ingen relation til en bestemt virksomheds ekstra transportomkostninger og beregnes ikke i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser i retningslinjerne for statsstøtte. Tilsynsmyndigheden konkluderede derfor, at den nuværende regionalt differentierede socialsikringsordning ikke faldt ind under undtagelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

⁽¹⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30), som indføjet i EØS-aftalen ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 88/2002 (EFT L 266 af 3.10.2002, s. 56, og EØS-tillæg nr. 49 af 3.10.2002). Kumulationsregler sikrer, at de minimis-støtten generelt ikke overstiger tærsklen på 100 000 EUR i løbet af tre år, jf. forordning (EF) nr. 69/2001.

⁽¹⁷⁾ Se f.eks. EØS-aftalens artikel 8, stk. 3, og artikel 20 samt protokol 3 og 9, såvel som artikel 24 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

Skønt en videreførelse af den nuværende norske ordning ville være uforenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), og retningslinjerne for statsstøtte, bør det ikke udelukkes, at man anvender artikel 61, stk. 3, litra c), hvor en overgangsordning med udfasning af støtten ville resultere i, at man undgår ellers meget skadelige økonomiske virkninger for en eller flere regioner. Under sådanne forhold kunne overgangsordninger undtagelsesvis blive anset for at være nødvendige og berettigede med henblik på at bringe statsstøtteforanstaltninger i overensstemmelse med statsstøttereglernes krav og at gøre det muligt for virksomheder at tilpasse sig den nye økonomiske situation ⁽¹⁸⁾. Imidlertid skal kravet om sådanne skadelige økonomiske virkninger for en region som helhed sættes højt, eftersom finansielle følger af negative beslutninger om statsstøtte for enkeltvirksomheder ikke har nogen relation til vurderingen af en bestemt støtteforanstaltnings forenelighed ⁽¹⁹⁾.

I lyset af ovenstående vil Tilsynsmyndigheden vurdere, hvorvidt den anmeldte overgangsperiode på tre år for zone 3 og 4 er objektivt nødvendig og berettiget med henblik på at give de pågældende virksomheder en passende overgang til den nye situation ⁽²⁰⁾.

3.2. Er en overgangsperiode på tre år for zone 3 og 4 nødvendig og berettiget?

De norske myndigheder anførte navnlig i anmeldelsen, at ingen overgangsperiode eller en meget kort overgangsperiode bl.a. ville skabe usikkerhed og kriser i en lang række regionale virksomheder og kunne medføre alvorlige problemer for den økonomiske udvikling i disse regioner.

I bemærkningerne til beslutningen om at indlede undersøgelse (se punkt 1.5, navnlig tabel 3) fremlagde de norske myndigheder bl.a. beregninger vedrørende virkningen af overgangsperioden på henholdsvis et og to år for hver af zonerne samt sammenligninger med den anmeldte treårige periode.

Tilsynsmyndigheden bemærker, at de norske myndigheders beregninger viser, at der, hvis de regionalt differentierede socialsikringsbidrag bliver afskaffet, og man går ud fra at der ingen følgevirkninger er for lønninger og varepriser, vil indtræffe en beskæftigelsesnedgang i den private sektor på 15 400 personer i zone 4 og 2 900 personer i zone 3 som en direkte virkning af stigningen i de samlede lønomkostninger. Det ville svare til en isoleret beskæftigelsesnedgang i den private sektor i disse regioner på 15,5 % (13,8 % i zone 3, 15,8 % i zone 4). Den tilsvarende nedgang i den samlede beskæftigelse i disse regioner vil være på 7,5 % i zone 3 og 8,5 % i zone 4.

Tilsynsmyndigheden bemærker endvidere, at rentabiliteten for virksomheder i zone 3 og 4 er lav. Ifølge de norske myndigheder svarer en (fuld) afgiftsstigning, når man tager de minimis-muligheden i betragtning, for år 2001 til cirka 24 % af det samlede driftsoverskud for virksomheder i zone 3 og tilsvarende næsten 40 % i zone 4.

Uden en overgangsperiode svarer stigningen i socialforsikringsafgiften til en umiddelbar forøgelse af virksomhedernes lønomkostninger på 8,6 % og 7,2 % i henholdsvis zone 3 og 4 (så snart de minimis-tærsklen er nået). På basis af generelle lønstigninger som forventet af myndighederne vil en situation uden nogen overgangsperiode medføre en stigning i lønomkostningerne for virksomheder i zone 3 og 4 i 2004, som er næsten tre gange større end den stigning, der normalt forventes i disse omkostninger (uden hensyntagen til de minimis-virkningerne).

⁽¹⁸⁾ Tilsynsmyndigheden bemærkede, at Kommissionen også tillod overgangsordninger. Se f.eks.: Kommissionens beslutning 88/318/EØF af 2. marts 1988 om lov nr. 64 af 1. marts 1986 om reglerne for ekstraordinær støtte til Mezzogiorno (EFT L 143 af 10.6.1988, s. 37); statsstøttesag N 586/2002 — Italien — Støtteforanstaltninger til fordel for tovbaneanlæg indført ved L.R. 9/98, regionen Lombardiet.

⁽¹⁹⁾ Domstolens dom af 20. marts 1997, sag C-24/95, Land Rheinland-Pfalz mod Alcan Deutschland GmbH, Sml. 1997 I, s. 1591.

⁽²⁰⁾ Med hensyn til den norske regerings påstand, at Tilsynsmyndigheden ikke havde sendt »klare signaler«, fastholder Tilsynsmyndigheden sit synspunkt, som det kom til udtryk i dens beslutning af 16.7.2003 i punkt 3.1.

Tilsynsmyndigheden bemærker også, at en gradvis udfasning af de differentierede afgiftssatser over en periode på tre år betyder, at de årlige omkostningsstigninger for virksomhederne vil blive spredt over denne periode. En omgående afskaffelse af det nuværende system ville i realiteten medføre et omkostningschok for de pågældende virksomheder. En passende overgangsperiode vil afbøde chokvirkningerne og give virksomhederne tid til at tilpasse sig den nye økonomiske situation. I den forbindelse noterer Tilsynsmyndigheden sig de norske myndigheders argumenter, at tilpasninger af pris- og løndannelsen er en proces, der tager tid. Lønrigiditet i nedadgående retning er i sig selv et almindeligt forekommende fænomen. I en regional sammenhæng kan denne foreteelse blive forstærket, når lønforhandlinger i vidt omfang organiseres på nationalt plan.

Visse virksomheder kan muligvis lettere end andre øge priserne på deres produkter som en reaktion på øgede lønomkostninger. Dette kan resultere i konkurser eller lukning af erhvervsaktiviteter. Løntilbageholdenhed eller øget produktivitet er foranstaltninger, der ville rette op på følgerne af øgede socialsikringsbidrag, men eventuelle virkninger af sådanne faktorer må forventes kun at vise sig på længere sigt.

Alle virksomheder vil have gavn af indførelsen af de minimis-ordningen. Virkningen vil imidlertid kun være væsentlig for meget små virksomheder og gradvis blive temmelig ubetydelig, jo større virksomhederne er. Et eksempel kan illustrere dette:

I zone 4 er afgiftssatsen, der gælder til de minimis-formål, på 5,1 % (satsen i 2003), hvilket er 9 procentpoint lavere end satsen i zone 1. En virksomhed med en lønudgift før socialsikringsafgift på 3 mio. NOK (eller derunder) vil få fuld gavn af de minimis-ordningen i den forstand, at den fortsat vil betale det samme beløb i socialsikringsbidrag som i dag. 9 % afgiftslettelse af et beløb på 3 mio. NOK svarer til 270 000 NOK. Firmaer med større lønudgifter vil også få denne fordel for en lønsum op til 3 mio. NOK, men for lønomkostninger derover vil de skulle betale en højere sats. Virksomheder med lønomkostninger på 3 mio. NOK beskæftiger i gennemsnit 10 mennesker. For en mellemstor virksomhed med cirka 250 ansatte vil lønomkostningerne ligge på omkring 75 mio. NOK. Da de beskattes fuldt ud med 14,1 %, vil socialsikringsudgiften være på over 10 mio. NOK. En skattelettelse på 270 000 NOK vil således ikke være særlig betydelig.

Baseret på nøgletal for ikke-finansielle aktieselskaber har de norske myndigheder beregnet, at cirka 50 % af det samlede lønomkostningsgrundlag for disse virksomheder ville falde uden for rammerne af de minimis-reglen i zone 3 og 4.

Konklusionen på virkningen af de minimis-ordningen er, at den afbøder chokvirkningen af en pludselig stigning i socialsikringsafgifterne (eliminerer den endda for de meget små virksomheder med omkring 10 ansatte eller derunder), men omkring 50 % af den samlede beskæftigelse ligger i virksomheder, hvor ordningen vil have begrænsede virkninger.

En anden kompensationsforanstaltning er den planlagte indførelse af en direkte transportstøtteordning (den anmeldte transportordning vil blive gjort til genstand for en selvstændig beslutning). Mens den anmeldte direkte transportstøtte ville hjælpe virksomheder, der har lang og bekostelig transport af varer, ville denne ordning imidlertid ikke fuldt ud kompensere for afskaffelsen af reducerede socialsikringsbidrag. Desuden ville mange virksomheder, for eksempel i servicefagene, ikke have mulighed for at benytte sig af denne ordning. Det bør også nævnes, at i henhold til den anmeldte direkte transportstøtteordning ville eventuelle fordele ved reducerede socialsikringsbidrag blive fratrasket eventuel beregnet transportstøtte. I henhold til Norges anmeldelser ville transportstøtten, i tilfælde af Tilsynsmyndighedens godkendelse, blive faset ind, efterhånden som støtte gennem reducerede socialsikringsbidrag fases ud.

Vedrørende forskellen i bidragssatser mellem zone 3 og zone 4 bemærker Tilsynsmyndigheden, at forskellen ikke er særlig stor, og at en kortere periode for zone 3 end for zone 4 ville medføre en kraftigere stigning i lønomkostninger for virksomheder i førstnævnte zone end i sidstnævnte. Tilsynsmyndigheden er derfor af den mening, at en eventuel overgangsperiode skal være af samme længde i de to zoner.

Vedrørende spørgsmålet om en overgangsperiode som sådan indtager Tilsynsmyndigheden det standpunkt, at en sådan periode ville være nødvendig for zone 3 og 4 for at dæmpe de chokvirkninger, der ville følge af en omgående anvendelse af den fulde socialsikringsafgift. Med hensyn til overgangsperiodens længde mener Tilsynsmyndigheden, at de norske myndigheder har påvist, at virksomhederne har brug for tid til at tilpasse sig den nye økonomiske situation. På grundlag af disse oplysninger og de fremsatte argumenter synes en periode på tre år at være passende. Foruden de ovennævnte argumenter bør det også understreges, at systemet med differentierede socialsikringsbidrag har været i funktion i næsten 30 år, og at virksomhederne har truffet beslutning om beliggenhed og investering under et sådant system. Dette kræver også visse overgangsordninger.

Det må huskes, at nærværende tilfælde ikke vedrører en enkelt støttemodtagende virksomhed, men alle virksomheder i en hel region. Det drejer sig om virksomheder, der som udgangspunkt og som helhed befinder sig i en svag konkurrencemæssig position. Forhøjede afgifter vil yderligere svække deres position. Det er imidlertid vigtigt at notere sig, at den anmeldte støtteforanstaltning indebærer driftsstøtte. Regionalstøtte med henblik på at reducere virksomheders løbende udgifter (driftsstøtte) er normalt ikke tilladt. Undtagelsesvis kan en sådan støtte dog ydes i for eksempel regioner med lav befolkningstæthed, hvor støtten delvis udligner øgede transportudgifter⁽²¹⁾. Som vist i tabel 1 ovenfor er zone 3 og 4 regioner med lav befolkningstæthed, nemlig under 12,5 indbyggere pr. kvadratkilometer. Tilsynsmyndigheden skal sikre, at støtte ikke har en uheldig indvirkning på handelsbetingelserne i et omfang, der strider imod de fælles interesser. Dette er især vigtigt, hvor det drejer sig om driftsstøtte. På den anden side må Tilsynsmyndigheden overveje de alvorlige økonomiske og sociale virkninger, som en brat afslutning på den anmeldte ordning ville have. I denne balanceakt mener Tilsynsmyndigheden, at det er absolut nødvendigt, at de norske myndigheder overholder den fastsatte frist for udfasningen på tre år. Efter Tilsynsmyndighedens mening har en gradvis udfasning begrænset til tre år af den nuværende ordning i zone 3 og 4, der er økonomisk skrøbelige, ikke ugunstige virkninger på handelsbetingelserne i et omfang, der strider imod de fælles interesser, under de særlige forhold, der gør sig gældende i dette tilfælde og under hensyntagen til alle ovennævnte overvejelser.

4. Konklusion

Tilsynsmyndigheden konkluderer, at den, med henvisning til de ovennævnte argumenter og i betragtning af denne sags særlige omstændigheder, kan godkende den anmeldte treårige overgangsperiode for de regionalt differentierede socialsikringsbidrag i zone 3 og 4,

HAR VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

1. Den statsstøtte, som Norge planlægger at gennemføre i form af den anmeldte overgangsperiode for de regionalt differentierede socialsikringsbidrag i zone 3 og 4, kan godkendes i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).
2. Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.
3. Den engelske udgave af denne beslutning er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 2003.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Einar M. BULL
Formand

Hannes HAFSTEIN
Medlem af Kollegiet

⁽²¹⁾ Retningslinjerne for statsstøtte, kapitel 25.4.

BILAG

GEOGRAFISKE ZONER OG NUGÆLDENDE AFGIFTSSATSER (2003)

— Zone I: 14,1 % afgift

Denne zone omfatter alle kommuner, som ikke er opført nedenfor under zone II-V.

— Zone II: 10,6 % afgift.

Denne zone omfatter:

- i Nord-Trøndelag amt, kommunerne Meråker, Frosta, Leksvik, Mosvik, Verran
- i Sør-Trøndelag amt, kommunerne Ørland, Agdenes, Rissa, Bjugn, Rennebu, Meldal, Midtre Gauldal, Selbu
- i Møre og Romsdal amt, kommunerne Vanylven, Sande, Herøy, Norddal, Stranda, Stordal, Rauma, Neset, Midsund, Sandøy, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Haram, Aukra, Eide
- i Sogn og Fjordane amt, alle kommuner
- i Hordaland amt, kommunerne Etne, Ølen, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Kvam, Modalen, Fedje, Masfjorden, Bømlo
- i Rogaland amt, kommunerne Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy, Utsira, Vindafjord, Finnøy
- i Vest-Agder amt, kommunerne Åseral, Audnedal, Hægebostad, Sirdal
- i Aust-Agder amt, kommunerne Gjerstad, Vegårshei, Åmli, Iveland, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle
- i Telemark amt, kommunerne Drangedal, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje, Nome
- i Buskerud amt, kommunerne Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Sigdal, Rollag, Nore og Uvdal
- i Oppland amt, kommunerne Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Gausdal, Søndre Land, Nordre Land
- i Hedmark amt, kommunerne Nord-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot.

— Zone III: 6,4 % afgift.

Denne zone omfatter:

- i Nord-Trøndelag amt, Snåsa kommune
- i Sør-Trøndelag amt, kommunerne Hemne, Snillfjord, Oppdal, Røros, Holtålen, Tydal
- i Oppland amt, kommunerne Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang
- i Hedmark amt, kommunerne Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os.

— Zone IV: 5,1 % afgift.

Denne zone omfatter:

- i Troms amt, kommuner som ikke er medtaget på listen under zone V
- i Nordland amt, alle kommuner

- i Nord-Trøndelag amt, kommunerne Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka
- i Sør-Trøndelag amt, kommunerne Hitra, Frøya, Åfjord, Roan, Osen
- i Møre og Romsdal amt, Smøla kommune.

— Zone V: 0 % afgift.

Denne zone omfatter:

- i Finnmark amt, alle kommuner
 - i Troms amt, kommunerne Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets direktiv 89/682/EØF af 21. december 1989 om ændring af direktiv 86/298/EØF om bagtil monterede styrtssikre førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugshjultraktorer**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 398 af 30. december 1989)

Side 30, artikel 1, nr. 4):

I stedet for: »4) I bilag VI indsættes følgende punkt:

»7.3. Anførelse og resultater af den eventuelle supplerende dynamiske prøve.«

læses: »4) I bilag V indsættes følgende punkt:

»7.3. Anførelse og resultater af den eventuelle supplerende dynamiske prøve.«
